

AINEVALDKOND „VÕÕRKEELED“

1.1. Valdkonna pädevus

Võõrkeelte õpetamise eesmärk põhikoolis on kujundada õpilastes eakohane võõrkeelepädevus, s.o suutlikkus mõista ja tõlgendada võõrkeeles esitatut, suhelda eesmärgipäraselt nii kõnes kui ka kirjas, järgides vastavaid kultuuritavasid; mõista ja väärtustada erinevaid kultuure, oma kultuuri ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi; mõista, et elus on vaja vallata mitut võõrkeelt.

Võõrkeelte õpetamise kaudu taotletakse, et põhikooli lõpuks õpilane:

- 1) omandab keeleoskuse tasemel, mis võimaldab autentses teiskeelses keskkonnas iseseisvalt toime tulla;
- 2) on võimeline osalema erinevates võõrkeelsetes projektides, jätkama õpinguid emakeelest erinevas keeles ning on konkurentsivõimeline tulevases tööelus;
- 3) tunneb erinevaid keeli kõnelevaid rahvaid ja nende kultuure;
- 4) mõistab oma kultuuri ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustab neid;
- 5) omandab edasiseks õppimiseks vajalikud oskused, mis suurendavad enesekindlust õppida võõrkeeli ja suhelda võõrkeeltes.

1.2. Ainevaldkonna õppeained

Ainevaldkonda kuuluvad A-võõrkeel ja B-võõrkeel. A-võõrkeelena õpitakse Tallinna Toomkoolis saksa keelt. B-võõrkeelena prantsuse või vene keelt. A-võõrkeele õppimist alustatakse I kooliastmes (3. klassis) ja see on kõigile saksa keel. B-võõrkeele õppimist alustatakse II kooliastmes (6. klassis) ning õpilased saavad valida, kas selleks on vene või prantsuse keel. Võõrkeelte nädalatundide jaotumine riikliku põhikooli (ja Tallinna Toomkooli) õppekava järgi kooliastmeti:

	1.	2.	3.	I ka	4.	5.	6.	II ka	7.	8.	9.	III ka
A-võõrkeel			3	3	3	3	3	9	3	3	3	9
B-võõrkeel							3	3	3	3	3	9

1.3. Ainevaldkonna kirjeldus

Võõrkeeled avardavad inimese tunnetusvõimalusi ning suutlikkust mõista ja väärtustada mitmekultuurilist maailma, arendavad erinevate keeleliste ja mittekeeleliste vahenditega süsteemset mõtlemist ning eneseväljendusvõimalusi. Võõrkeeled arendavad kultuuriteadlikku suhtlusvõimet, andes teadmisi eri maade ja erinevaid keeli kõnelevate rahvaste kohta. Ainevaldkonda kuuluvate võõrkeelte õppe kirjeldus on üles ehitatud, lähtudes keeleoskustasemete kirjeldustest Euroopa keeleõppe raamdokumendis. Kõigi võõrkeelte õpitulemusi on raamdokumendile toetudes kirjeldatud ühtsetel alustel. Selliste põhimõtete rakendamine õppes võimaldab motiveerida Toomkooli õpilasi õppima võõrkeeli, arvestada õppija ealist ning individuaalset eripära, suunata erineva edasijõudmisega õpilasi seadma endale jõukohaseid õpieesmärke ning andma õpilastele objektiivset tagasisidet saavutatud kohta. Kõik see toetab õpimotivatsiooni püsimist ning iseseisva õppija kujunemist. Nüüdisaegne keeleõpe lähtub õppijast ja tema suhtluseesmärkidest. Keeleõppes on oluline eelkõige keele kasutamise oskus, mitte pelgalt keele struktuuri tundmine. Keeleline korrektsus kujuneb õppijal pikaajalise töö tulemusena. Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine. Sealjuures arvestatakse Toomkoolis õpilaste puhul tavapärasest kõrgemat võimekust, mis selgub tutvusuuringu käigus. Keeleõpe on võimalus rikastada mõtlemist, arendada oskust end täpselt väljendada, luua tekste ning nendest aru saada. Nendes valdkondades toetub võõrkeeleõpetus emakeeleõpetusele ja vastupidi. Suhtluspädevuse kõrval arendatakse õppijas oskust võrrelda oma ja võõra kultuuri sarnasusi ning erinevusi, mõista ja väärtustada teiste kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida

eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat. Võõrkeeleeõpe nõuab avatud ning paindlikku meetodilist käsitust, mis võimaldab õpet kohandada õppija vajaduste järgi.

Õppijakeskse võõrkeeleeõppe tähtsamad põhimõtted on:

- 1) õppija aktiivne osalus õppes, tema teadlik ja loov võõrkeele kasutamine ning õpistrateegiate kujundamine;
- 2) keeleõppes kasutatava materjali sisu vastavus õppija huvidele;
- 3) erinevate aktiivõppevormide (sh paaris- ja rühmatöö) kasutamine;
- 4) õpetaja rolli muutumine teadmiste vahendajast õpilase koostööpartneriks ja nõustajaks teadmiste omandamise protsessis;
- 5) õppematerjalide avatus, nende kohandamine ja täiendamine lähtuvalt õppija eesmärkidest ning vajadustest.

Tallinna Toomkoolis kasutatakse mitmekesisest võõrkeele õpetamise metoodikat, et motiveerida õpilasi võõrkeeli õppima. Õpilasi suunatakse lugema kirjanduslikke tekste originaalkeeles, õppetööse kaasatakse võimalusel külalisi antud võõrkeelt kõnelevalt maalt, kasutatakse loovtekstide programme, multifilme, muinasjutuminuteid. Lisaks korraldatakse võõrkeeltepäevi, külastatakse antud keele ja maa saatkondi Eestis ning osaletakse kultuuriüritustel.

1.4. Üldpädevuste kujundamine ainevaldkonna õppeainetes

Pädevustes eristatakse järgmisi omavahel seotud komponente: teadmised, oskused, väärtushinnangud ja käitumine. Nimetatud nelja komponendi õpetamisel on kandev roll õpetajal, kelle väärtushinnangud ja enesekehtestamisoskus loovad sobiliku õpikeskkonna ning mõjutavad õpilaste väärtushinnanguid ja käitumist. Võõrkeelte valdkonda kuuluvate õppeainete õppeeesmärkides ja õpitulemustes sisalduvad keelepädevus, kultuuridevaheline pädevus (väärtushinnangud, käitumine) ja õpioskused. Võõrkeeli õpetades kujundatakse kõiki üldpädevusi (kultuuri- ja väärtuspädevust, sotsiaalset pädevust, enesemääratluspädevust, õpipädevust, suhtluspädevust, matemaatika-, loodusteaduste ja tehnoloogiaalast pädevust ettevõtlikkuspädevust, digipädevust) seatud eesmärkide, käsitletavate teemade ning erinevate õpimeetodite ja -tegevuste kaudu.

Väärtuspädevust toetatakse õpitavaid keeli kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu. Õpitakse mõistma ja aktsepteerima erinevaid väärtussüsteeme, mis lähtuvad kultuurilisest eripärasest. Sotsiaalne ja kodanikupädevus annab võimaluse ennast ka võõrkeeltes edukalt teostada. Erinevates igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on lisaks sobivate keelendite valikule vaja teada õpitavat võõrkeelt kõnelevate maade kultuuri- ja religioonitausta ja sellest tulenevaid käitumisreegleid ning ühiskonnas kehtivaid tavasid. Seetõttu on sotsiaalne ja kodanikupädevus tihedalt seotud väärtuspädevusega. Sotsiaalse pädevuse kujundamisele aitab kaasa erinevate õppetöövormide kasutamine (nt rühmatöö, projektõpe) ning aktiivne osavõtt õpitava keelega seotud kultuuriprogrammidest. Enesemääratluspädevus areneb võõrkeeleeõppes kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab võõrkeeletunnis käsitleda arutluste, rollimängude ning muude õppetegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavama mõistmiseni. Oma tugevate ja nõrkade külgede hindamine on tihedalt seotud õpipädevuse arenguga. Õpipädevust kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (nt teabe otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine). Olulisel kohal on eneserefleksioon ning õpitud teadmiste ja oskuste analüüsimine (nt Euroopa keelemapi põhimõtetest lähtuvalt). Suhtluspädevus on võõrkeeleeõppe keskne pädevus. Võõrkeeleeõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloomise oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes. Matemaatika-, loodusteaduste ja tehnoloogiaalase pädevusega on võõrkeeleeõppel kõige väiksem kokkupuude, kuid see on

olemas, sest suhtluspädevuse raames tuleb osata võõrkeeles arvutada (nt sisseoste tehes), samuti saab teemade raames käsitleda matemaatika-, loodusteaduste ja tehnoloogiaalase pädevuse vajalikkust erinevates elu- ja tegevusvaldkondades. Ettevõtlikkuspädevus kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele võõrkeeleskus. Toimetulek võõrkeelses keskkonnas avardab õppija võimalusi viia ellu oma ideid ja eesmärged ning loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega. Digipädevust kujundatakse võõrkeeles õppes vastavas keeles autentse info leidmiseks ja säilitamiseks, edastamiseks, suhtlemiseks ja koostöö tegemiseks. Digipädevus toetab keelekeskkonna loomist, mis omakorda aitab kaasa teiste pädevuste arenemisele.

1.5. Lõiming

1.5.1. Lõiming teiste valdkonnapädevuste ja ainevaldkondadega

Võõrkeelte ainekavad arvestavad teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Võõrkeeles õppes kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane omandab teistes õppeainetes, andes õpilasele keelelised vahendid erinevate valdkondadega seonduvate teemade käsitlemiseks. Võõrkeelteoskus võimaldab muu hulgas õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteosed, võõrkeelne kirjandus, internet jt), toetades sel moel materjali otsimist mõne teise õppeaine jaoks. Võõrkeelte omandamisel on suureks toeks koostöös teiste ainevaldkondadega keeleoskuse integreeritud õppematerjalide kasutamine lõimitud aine- ja keeleõppe raames. Võõrkeelte valdkonnal on kõige otsesem seos keele ja kirjandusega, kuna võõrkeeles õppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti.

Võõrkeelte ainekavad haakuvad ennekõike ajaloo ja ühiskonnaõpetuse, loodusõpetuse, tehnoloogia, inimeseõpetuse, muusika ning kunstiopetuse teemadega. Kunstipädevusega puututakse kokku eri maade kultuurisaavutusi tundma õppides ning teemade ja vahetute kunstielamuste kaudu. Tehnoloogiapädevus areneb arvutit kasutades. Arvuti on võõrkeeltes nii erinevate tööde tegemise kui ka suhtlus- ja info otsimise vahend. Loodusteaduslik pädevus teostub erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide kaudu.

1.5.2. Läbivad teemad

Võõrkeelte valdkonna ained kajastavad erinevates kooliastmes õpieesmärged ja teemasid, mis toetavad õpilase algatusvõimet, mõtteaktiivsust ning läbivate teemade omandamist, kasutades selleks sobivaid võõrkeelseid (autentseid) alustekste ning erinevaid pädevusi arendavaid töömeetodeid.

Eelkõige on läbivad teemad seotud alljärgnevate teemavaldkondadega:

- 1) „Õppimine ja töö“ – elukestev õpe ja karjääri planeerimine;
- 2) „Kodukoht Eestis“ – keskkond ja jätkusuutlik areng;
- 3) „Kodukoht Eestis“, „Riigid ja nende kultuur“ – kultuuriline identiteet;
- 4) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“ – teabekeskkond, tehnoloogia ja innovatsioon;
- 5) „Mina ja teised“, „Kodu ja lähiümbrus“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ – tervis ja ohutus;
- 6) „Mina ja teised“, „Kodu ja lähiümbrus“, „Kodukoht Eestis“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“ – väärtused ja kõlblus.

1.6. Hindamine

Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletavatele õpitulemustele. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste

hinnetega. Õpitulemuste kontrollimise vormid on mitmekesised ning vastavuses õpitulemustega. Õppeaasta ja iga veerandi alguses annab aineõpetaja õpilasele teada, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.

1.7. Õppetegevused

Õppetegevust kavandades ja korraldades lähtutakse õppekava alusväärtustest, üldpädevustest, õppeaine eesmärkidest, õppesisust ja oodatavatest õpitulemustest ning toetatakse lõimingut teiste õppeainete ja läbivate teemadega; taotletakse, et õpilase õpikoormus (sh kodutööde maht) on mõõdukas, jaotub õppeaasta ulatuses ühtlaselt ning jätab piisavalt aega puhkuseks ja huvitegevusteks; võimaldatakse õppida üksi ning koos teistega (iseseisvad, paaris- ja rühmatööd), et toetada õpilaste kujunemist aktiivseteks ning iseseisvateks õppijateks; kasutatakse diferentseeritud õppeülesandeid, mille sisu ja raskusaste toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni; rakendatakse nüüdisaegseid info- ja kommunikatsioonitehnoloogiatel põhinevaid õpikeskkondi ning õppematerjale ja -vahendeid; mitmekesistatakse õpikeskkonda: kirikud, muuseumid, näitused, teater, kino, kontserdid jne; kasutatakse erinevaid õppemeetodeid, sh aktiivõpet: rollimängud, arutelud, diskussioonid, projektõpe jne.

1.8. Füüsiline õpikeskkond

Kool korraldab õppe vajadusel rühmades. Kool korraldab õppe klassis, kus on keeleõppe eesmärkide saavutamist toetav ruumikujundus koos vajaliku õppematerjali, sisustuse ja tehniliste abivahenditega. Õpikeskkond võib asuda ka klassiruumist väljas (kino, kirik, saatkond vms).

2. A-võõrkeel (saksa keel)

2.1. Üldalused

2.1.1. Õppe- ja kasvatuseesmärgid

A-võõrkeele (Tallinna Toomkoolis saksa keele) õppega kujundatakse ainepädevus, mis sisaldab keelepädevust, väärtushinnanguid ja -hoiakuid ning õpioskusi. Põhikooli lõpuks õpilane:

- 1) saavutab iseseisva keelekasutaja taseme, mis võimaldab selles keeles igapäevastes situatsioonides suhelda ning lugeda ja mõista eakohaseid võõrkeelseid originaaltekste;
- 2) huvitub võõrkeelte õppimisest ja nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- 3) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- 4) omandab oskuse edaspidi õppida võõrkeeli ning pidevalt täiendada oma keeleoskust;
- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- 6) oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteoseid, sõnaraamatuid, internetti), et leida vajalikku infot teisteski valdkondades ja õppeainetes.

2.1.2. Aine üldkirjeldus

Saksa keele kui A-võõrkeele õpe algab Tallinna Toomkoolis 3. klassis (I kooliastmes) ja jätkub II kooliastmes (4.–6.klassis).

I kooliastmes on saksa keele õppes kolm õppevaldkonda: suuline keelekasutus (kuulamine, kõnelemine), lugemine ja kirjutamine. Põhirõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Saksa keele struktuuriga tutvumist alustatakse lausete kontekstis, teadliku grammatika õppimise poole liigutakse järk-järgult. Võimalikult suur osa tunnist puütakse läbi viia saksa keeles. Lihtsamaid juhiseid jagatakse saksa keeles („Alustame tunniga“; „Palun avage raamat/töövihik“ vms). Grammatika seletamine toimub esialgu eesti keeles. Järk-järgult seletatakse ka grammatikat saksa keeles. Rõhk on interaktiivsel õppel ja aktiivsel keelekasutusel. Tehnilistest

abivahenditest kasutatakse audio- ja videovahendeid ning interneti. Õpet viiakse läbi tervele klassile korraga (klassi kuulub 15–17 õpilast).

II kooliastmes on saksa keele õppes kolm õppevaldkonda: suuline keelekasutus (kuulamine, kõnelemine), lugemine ja kirjutamine. Põhirõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Teises kooliastmes on oluline osa paaris- ja rühmatööl. Õppetegevusi kavandades lähtutakse didaktilistest põhiprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetsele abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest). Saksa keele struktuuriga tutvumist jätkatakse lausete kontekstis, teadliku grammatika õppimise poole liigutakse järk-järgult. Võimalikult suur osa tunnist püütakse läbi viia saksa keeles. Lihtsamaid juhiseid jagatakse saksa keeles („Alustame tunniga“; „Palun avage raamat/töövihik“ vms). Harjutatakse õpilasepoolset reageeringut saksa keeles (õpilase reageering õpetaja küsimustele ja korraldustele). Grammatika seletamine toimub eesti keeles. Rõhk on interaktiivsel õppel ja aktiivsel keelekasutusel. Tunnis viiakse läbi rollimänge, erinevaid eakohaseid mängu omandamiseks ja õpimotivatsiooni tõstmiseks, samuti luuletusi, laule, muinasjutte ja filme. Õppija keeleoskuse arengut toetab ka lõimitud aine- ja keeleõpe. Tehnilistest abivahenditest kasutatakse audio- ja videovahendeid ning interneti. Oluline on õpilast motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppe suhtes. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õpilase iga edusammu. Iga õppeperioodi jooksul saab õpilane tagasisidet sõnalise hinnangu ja hinde vormis. Toomkoolis on kasutusel poolaastapõhine hindamine, mil õpilane saab perioodi jooksul sooritatud tööde/vastamiste eest kokkuvõtva hinde. Tunnustatakse ka õpilase silmapaistvat panust tulemuste saavutamisel. Vigu käsitletakse normaalse õppeprotsessi osana, nende teadvustamine ja analüüsimine aitab õpilasel neid tulevikus vältida ning oma keeleoskust parandada. Õpet viiakse läbi tervele klassile korraga (klassi kuulub 15–17 õpilast).

2.2. I kooliaste

2.2.1. Õpitulemused

3. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru lihtsatest igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kooli) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- 4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maast ja kultuurist;
- 5) suhtub positiivselt võõrkeele õppimisesse;
- 6) kasutab esmaseid õpioskusi (kordamist, seostamist) võõrkeele õppimiseks;
- 7) oskab õpetaja juhendamisel töötada nii paaris kui ka rühmas.

Keeleoskuse hea tase 3. klassi lõpus (vt punkt 4 – Keeleoskustasemed A 1.1–A 2.2).

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Saksa keel	A1.2	A1.1	A1.2	A1.1

2.2.2. Õppesisu

Teemavaldkonnad:

Mina ja teised. Enese ja kaaslaste tutvustus.

Kodu ja lähiümbrus. Pereliikmed, kodu asukoht.

Kodukoht Eesti. Riik, pealinn, rahvused; aastaajad, kodukoha kirjeldus.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Lihtsad tegevused kodus ja koolis ning nende tegevustega seotud vahendid.

Vaba aeg. Lemmiktegevused ja eelistused.

2.2.3. Õppetegevus

I kooliastmes on oluline mängulisus, suur kaal on salmidel ja lauludel. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Omandatakse esmane sõnavara. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis. Õpilased õpivad võõrkeele häälikuid eristama ning omandavad õige hääldusala. Loetakse ja kirjutatakse seda, mis on suuliselt juba õpitud. Peamise õpistrateegiana kasutatakse õpitu kordamist ja seostamist. Tunnis juhitakse õpilasi töötama nii paaris kui ka rühmas.

Metoodiliste võtete valikul lähtutakse eakohasusest. Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) teatud sõnale või fraasile reageerimine (käetõstmine, püstitõusmine, esemele või pildile osutamine);
- 2) loetellu sobimatu sõna äratundmine;
- 3) kuuldu põhjal pildi täiendamine;
- 4) tähelepanelikku kuulamist nõudvate mängude mängimine (nt bingo);
- 5) laulude ja luuletuste kuulamine ning nende põhjal ülesande täitmine (nt ridade järjestamine, riimuvate sõnade leidmine);
- 6) dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine;
- 7) häälega lugemine;
- 8) rääkimine pildi alusel;
- 9) ära kirja tegemine ja mudeli järgi kirjutamine.

2.2.4. Hindamine

I kooliastmes hinnatakse põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust. Hinnates kasutatakse sõnalisi hinnanguid, mis toovad esile õpilase tugevused ja edusammud. Puudustele juhib õpetaja tähelepanu taktitundeliselt.

Õpilane õpib õpetaja juhendamisel ise oma tööle hinnangut andma. Õppetöö vältel toob ta koostöös õpetajaga esile:

- 1) oskused ja teadmised, mis ta on enda arvates hästi omandanud;
- 2) oskused või teadmised, mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

Õpitulemusi hinnatakse viiepallisüsteemis vastavalt kooli hindamispõhimõtetele. Hinnatakse sõnavara tundmist ja kasutamist; luuletuste, laulude esitamist; küsimustele vastamist; lühidialoogide esitamist; hääldamist, kirjutamis- ja lugemisoskust; pildi järgi jutustamist. Suuliste vastuste osas hinnatakse: küsimustele vastamist; lühidialoogide, laulude ja luuletuste esitamist, teksti lugemist, jutustamist; kirjalikult hinnatakse: tunnikontrolli, kontrolltööd, loovtööd (lühikirjandid, erinevad õnnitluskaardid, lühikirjad).

2.2.5. Lõiming teiste ainevaldkondadega

Saksa keele õppes toimub lõiming eeskätt eesti keele, muusika ja loodusõpetuse ainevaldkondadega. Õpilane saab aimu eesti ja saksa keele erinevustest, õppides seeläbi ka oma emakeelt paremini mõistma. Lõimimine muusikaõppega toimub lihtsamate saksakeelsete laulude õppimise kaudu. Loodusõpetuse ainevaldkonnaga toimub lõiming seeläbi, et õpilane oskab piltide põhjal lihtsate sõnadega kirjeldada Saksamaa loodust, kasutades selleks juba varem loodusõpetuses omandatud teadmiste abi.

2.3. II kooliaste

2.3.1. Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

- 1) saab õpitud temaatika piires aru lauseist ja sageli kasutatavaist väljendeist;
- 2) mõistab olulist õpitud temaatika piires;
- 3) kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
- 4) tuleb teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades toime õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga;

- 5) teadvustab eakohaselt õpitava maa ning oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab nendega arvestada;
 - 6) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
 - 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas;
 - 8) seab endale õpieesmärged ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi.
- Keeleoskuse tase 6. klassi lõpuks (vt punkt 4 – Keeleoskustasemed A 1.1–A 2.2):

Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
A 2.2	A 2.2	A 2.2	A 2.1

2.3.2. Õppesisu

I kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

- 1) „Mina ja teised“ – iseloom, välimus, enesetunne ja tervis, suhted sõpradega ning lähikondsetega, ühised tegevused, viisakas käitumine;
- 2) „Kodu ja lähiümbrus“ – kodu ja koduümbrus, sugulased; pereliikmete ametid; igapäevased kodused tööd ja tegemised;
- 3) „Kodukoht Eesti“ – Eesti asukoht, sümboolika ning tähtpäevad; linn ja maa, Eesti loodus, ilm; käitumine looduses;
- 4) „Riigid ja nende kultuur“ – õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika, tähtpäevad ja kombed, mõningad tuntumad sündmused ja saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad, Eesti naaberriigid;
- 5) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ – kodused toimingud, söögikorrad, hügieeniharjumused; turvaline liiklemine, tee küsimine ja juhatamine; poeskäik, arsti juures käimine; kool ja klass, koolipäev, õppeained; ametid;
- 6) „Vaba aeg“ – huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid.

2.3.3. Õppetegevused

II kooliastmes julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjalike tööde mahtu. Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisõnavara kiire laiendamine, õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema. Oluline on arendada teksti mõistmise oskust. Suulist suhtlusoskust arendatakse erineva sisuga rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega. Kirjutamisel on tähtis tekstiloomisoskuse arendamine. Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu teiste kultuuride tundmaõppimisele ning kõrvutamisele oma kultuuriga. Õpilasi harjutatakse kasutama sõnaraamatuid.

Osaoskuste arendamiseks sobivad:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- 3) ülesande täitmine kuuldu ja loetu põhjal (nt tabeli täitmine, joonise täiendamine);
- 4) eri liiki etteütlused;
- 5) mudelkirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, lühikesed kirjad);
- 6) järjestusülesanded (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks);
- 7) eakohased projektitööd;
- 8) lühiettekanded (nt projektitööde kokkuvõtted, huvialade tutvustamine);
- 9) rollimängud;
- 10) õppesõnastike kasutamine.

2.3.4. Hindamine

II kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Sõnalises hinnangus rõhutatakse eelkõige seda, mida õpilane on hästi teinud. Töid, mis sisaldavad kõiki osaoskusi, tehakse üks kord veerandi jooksul (neli korda õppeaastas). Õpilane õpib koostöös kaaslaste ja õpetajaga seadma endale õpieesmärged ning andma hinnangut oma teadmistele ja oskustele. Õpilane annab õpetaja juhendamisel hinnangu õppele ning oma tööle õpitavas võõrkeeles, isegi kui enese väljendusoskus on piiratud.

2.3.5. Lõiming

Saksa keele õppes toimub lõiming eeskätt eesti keele, muusika, kunsti, usuõpetuse, loodusõpetuse ja matemaatika ainevaldkondadega. Õpilane saab aimu eesti ja saksa keele erinevustest, õppides seeläbi ka oma emakeelt paremini mõistma. Lõiming muusikaõppega toimub lihtsamate saksakeelsete laulude õppimise kaudu. Kunstiga lõimumine toimub läbi Saksamaa maakaardi joonistamise ja olulisema info kandmise kaardile. Samuti läbi ristsõna koostamise ja selle kujundamise. Mitmed kirikukoraalid ja lutelikud algtekstid on usuõpetuses paremini mõistetavad läbi saksa keele oskuse. Loodusõpetuse ainevaldkonnaga toimub lõimumine seeläbi, et õpilane oskab piltide põhjal lihtsate sõnadega kirjeldada Saksamaa loodust, kasutades selleks juba varem loodusõpetuses omandatud teadmiste abi. Samuti oskab määratleda erinevate saksa keelt kõnelevate riikide geograafilist asukohta kaardil, tunneb liidumaid ja nende pealinnu. Tunneb Euroopa riikide nimetusi. Matemaatikaga lõiming toimub läbi numbrite õppimise ja läbi lihtsamate matemaatiliste tehete (liitmine, lahutamine, korrutamine, jagamine) näiteks rollimängus „Poeskäik“, samuti läbi järgarvude ning kuupäevade (mis kuupäeval midagi toimub).

2.3.6. 4. klass

2.3.6.1. Õpitulemused

4. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru lihtsatest igapäevastest väljenditest ja lausetest, lühikestest vestlustest ja tekstidest;
- 2) saab aru teksti mõttest ja olulisest teabest;
- 3) oskab kirjutada õpitud sõnavara piires lühikirjeldusi ja -sõnumeid (nt sõnum sõbrale);
- 4) oskab lühidalt kirjeldada oma lähiümbrust ja inimesi, igapäevaseid toiminguid;
- 5) tuleb toime väga lihtsates igapäevastes suhtlusolukordades, suudab alustada lühivestlust (nt reageerib küsimustele ja korraldustele);
- 6) on omandanud esmased teadmised maa, kus kõneldakse õpitavat keelt, ja oma kodumaa kultuuri sarnasuste ja erinevuste kohta;
- 7) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja strateegiaid;
- 8) oskab õpetaja juhendamisel töötada iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 9) oskab õpetaja abiga seada endale õpieesmärged ning hinnata oma saavutusi.

2.3.6.2. Õppetegevused

4. klassis julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjalike tööde mahtu.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisõnavara laiendamine õppesisu, õpetaja korralduste ja tööülesannete kaudu.

Õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema ning õpetaja suunamisel arendatakse õpilase teksti mõistmise oskust läbi suulise kõne ja eakohaste lühitekstide. Õpetaja suunamisel tutvub õpilane õpitavas keeles ilmunud eakohase lugemisvaraga.

Tekstidest arusaamise õpetamiseks ja kontrollimiseks kasutatakse mitmekesiseid eakohaseid töövõtteid (nt ennustav lugemine/kuulamine; lühi-, valik- ja õige/vale vastustega küsimused).

Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga paaris- ja rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega igapäevaste praktiliste situatsioonide ja õppija isiklike kogemuste teemal.

Õpilased õpivad esitlema paaris- või rühmatöö tulemusi etteantud näidisele toetudes, kasutades õpitud väljendeid. Vaba keelekasutust veel ei ole, omavaheline suhtlus töörühmas on valdavalt emakeelne, kuid õpilasi suunatakse kasutama klassis üha rohkem võõrkeelt.

Kirjutamisoskuse arendamisel kasutatakse sõnamänge, mudelkirjutamist, järjestusülesandeid (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks) jmt. Pööratakse tähelepanu lausele, tekstid on lühikesed ja kirjeldavad. Jätkuvalt pööratakse tähelepanu kirjaliku teksti paigutusele ja vormistamisele.

Õpetaja suunab õpilasi järjekindlalt kasutama eakohaseid sõnastikke (piltsõnastik, õpiku sõnastik) nii sõna tähenduse kui ka õigekirja kontrollimiseks.

Õpetaja juhendamisel õpitakse püstitama lähemaid ja kaugemaid realistlikke eesmärgi, nt õpilase individuaalne eesmärk osaoskuste arendamisel või teemasisene eesmärk. Eesmärgi võib seada nii iseendale kui grupele. Enesehindamisoskuse arendamisel kasutatakse erinevaid töövõtteid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsi lehed), mis suunavad õpilasi oma ja teiste tööd analüüsima. Üldpädevuste kujundamine toimub õpetaja suunamisel läbi klassi tööreeglite, rühmatööde, rollimängude, teemade ja erinevate tööülesannete nii klassiruumis kui ka väljaspool selleks, et õpilane õpiks nägema oma rolli kollektiivis ja mõistma oma vastutust talle antud ülesandes.

2.3.6.3. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida seotakse õppesisuga
Mina ja teised Välimus, ühised tegevused pereliikmetega. Viisakusväljendid.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Elukestev õpe ja karjääri planeerimine.
Kodu ja lähiümbrus Kodu kirjeldamine, lemmikloomad, sugulased, enda ja pereliikmete igapäevased tegemised.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Keskkond ja jätkusuutlik areng.
Kodukoht Eesti Ilm, Eesti asukoht, Eesti loodus.	Keskkond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet. Väärtused ja kõlblus.
Riigid ja nende kultuur Euroopa riigid ja pealinnad, Eesti naaberriigid, nende sümboolika ja eripära.	Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Väärtused ja kõlblus. Kultuuriline identiteet.
Igapäevaelu. Õppimine ja töö Päeva planeerimine, söögikorrad ja tervislik toit, hügieeniharjumused, koolipäev ja selle võrdlemine, õppeained, kool ja klass.	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine Teabekeskkond Tehnoloogia ja innovatsioon Tervis ja ohutus
Vaba aeg Huvid, puhkus ja spordialad, aastaajad.	Väärtused ja kõlblus. Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Tervis ja ohutus.

2.3.6.4. Hindamine

4. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult, õpilane saab tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. 4. klassis hinnatakse tööprotsessi ning õpilase panustamist (vastavalt kooli hindamisjuhendile ja klassis kokkulepitule), seejuures pööratakse tagasiside andmisel tähelepanu eelkõige sellele, mida õpilane on hästi teinud. Kujundava hindamise käigus õpib õpilane koostöös õpetajaga seadma endale õpieesmärgid ning sõnastama, mida ta on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

2.3.7. 5. klass

2.3.7.1. Õpitulemused

5. klassi õpilane:

- 1) Suudab jälgida mõttevahetusi, jutustusi tuttavas valdkonnas;
- 2) saab aru teksti mõttest ja oskab leida olulist teavet;
- 3) oskab kirjutada näidise järgi lühikesi tekste (nt postkaart, kutse, isiklik kiri, jutuke);
- 4) oskab lühidalt kirjeldada oma huvisid ja tegevusi;
- 5) tuleb toime lihtsates igapäevastes suhtlusolukordades, suudab alustada ja lõpetada lühivestlust;
- 6) teadvustab õpitava maa ja oma kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning suhtub nendesse positiivselt;
- 7) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskuseid ja strateegiaid;
- 8) oskab õpetaja juhendamisel töötada iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 9) seab endale õpetaja abiga õpieesmärgid ning hindab oma saavutusi koostöös kaaslaste ja õpetajaga.

2.3.7.2. Õppetegevused

5. klassis toetab õpetaja õpilaste võõrkeeles suhtlemist nii suuliselt kui ka kirjalikult.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval pööratakse järjest rohkem tähelepanu lugemis- ja kirjutamisoskusele, jätkuvalt tegeletakse õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatilise arendamisega. Põhisõnavara laieneb õppesisu kaudu, seejuures toetab keeleõppe sisu teisi aineid (nt loodusõpetus, inimeseõpetus) läbi ainesõnavara. Jätkub iseseisva lugemisoskuse arendamine, õpilast suunatakse lugema eri liiki eakohaseid tekste. Jätkub teksti mõistmise oskuse arendamine nii õpetaja kui kaaslaste abiga. Erinevates rühmatöodes ja mängudes suureneb õpitava keele osakaal, mängudes ja rühmatöodes suunatakse õpilasi eemalduma etteantud töömallidest ning lähenema tegevusele loovaalt. Omavahelist suhtlust rühmas suunab õpetaja õpitavale keelele. Kirjutamisoskuse arendamisel kasutatakse üldjuhul etteantud moodustusmalle. Õpilane õpib mudeli järgi kirjutama lühiteateid, õnnitlusi, sõnumeid, kirju ja eakohaseid lühijutukeid. Õpilasi suunatakse iseseisvalt kasutama õpiku- ja koolisõnastikke. Õpetaja suunab õpilasi õpitavas keeles kuulama ja vaatama eakohaseid saateid. Enesehindamise oskuse arendamisel kasutatakse erinevaid töövõtteid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsilehed), mis suunavad õpilasi oma tööd analüüsima. Üldpädevuste kujundamine toimub läbi õppeprotsessi, läbi erinevate individuaalsete ülesannete, paaris- ja rühmatööde ning ühisarutluste, mis võimaldavad õpet väljaspool klassiruumi. Õpilane õpib väljendama oma arvamust, seda põhjendama ja kaitsma, õpib analüüsima oma tugevaid ja nõrku külgi ning selgusele jõudma oma huvides.

2.3.7.3. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida seotakse õppesisuga
----------	--

Mina ja teised Iseloom, enesetunne ja tervis. Ühised tegevused pereliikmete ja sõpradega, viisakas käitumine.	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus.
Kodu ja lähiümbus Kodu ja koduümbruse kirjeldamine, elu linnas ja maal – võrdlus, igapäevased tööd ja tegemised kodus, pereliikmete ametid.	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus.
Kodukoht Eesti Eesti sümbolika ja tähtpäevad.	Keskkond ja jätkusuutlik areng, kultuuriline identiteet, väärtused ja kõlblus.
Riigid ja nende kultuur Õpitavat keelt kõnelevate riikide sümbolika ja kultuuritavad, huvipakkuvad paigad, muuseumid.	Teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet.
Igapäevaelu Õppimine ja töö. Kodused toimingud, arsti juures käimine, poeskäimine, ametid.	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, tervis ja ohutus.
Vaba aeg Erinevad vaba aja veetmise viisid, perepuhkus.	Väärtused ja kõlblus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon.

2.3.7.4. Hindamine

5. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Ülesande eesmärgist lähtudes hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust). Kujundava hindamise käigus seavad õpilased koostöös õpetajaga endale õpieesmärgid ning sõnastavad, mida nad on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peavad nad veel tööd tegema. Õppeaasta jooksul toimub üks mitut osaoskust hõlmav suurem töö, mille tulemusi analüüsitakse õpilastega koos ning mis võimaldab saada ja anda tagasisidet õpilase keeleoskuse arengu kohta.

2.3.8. 6. klass

2.3.8.1. Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

- 1) suudab jälgida mõttevahetust ja mõistab tavatekste tuttavas valdkonnas;
- 2) saab aru üldkeelse suhtluse sisust ja suudab eristada olulist teavet;
- 3) oskab kirjutada lühikesi tekste ja isiklikke kirju;
- 4) oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest, väljendada oma suhtumist ja eelistusi;
- 5) tuleb toime olmevestluses, kuid võib vajada abi;
- 6) teadvustab riigi, kus kõneldakse õpitavat keelt, ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab nendega arvestada;
- 7) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja strateegiaid;
- 8) oskab õpetaja juhendamisel töötada iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 9) seab endale õpieesmärgid ning hindab oma saavutusi koos kaaslaste ja õpetajaga.

2.3.8.2. Õppetegevused

6. klassis toetab õpetaja õpilaste võõrkeeles suhtlemist nii suulises kui ka kirjalikus vormis. Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval pööratakse võrdselt tähelepanu ka lugemis- ja kirjutamisoskusele, jätkuvalt tegeldakse õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatilise arendamisega.

Sõnavara laieneb koos õppesisuga, seejuures toetab keeleõppe sisu teisi aineid (nt ajalugu, muusikaõpetus, kunstõpetus, loodusained, ühiskonnaõpetus) ainesõnavara toel.

Sõnavara laiendamisele aitab kaasa ka interneti eesmärgipärane kasutamine. Õpilast suunatakse iseseisvalt otsima/lugema teavet teda huvitavas valdkonnas ning seda kaaslastega jagama. Õpilane loeb iseseisvalt ilma õpetaja suunamiseta. Erinevates rühmatöodes ja mängudes kasutatakse vähem etteantud lausemudeleid, suureneb õpilaste loomingulisus ning töökeeleks on valdavalt õpitav keel.

Kirjutamisoskuse arendamisel pööratakse tähelepanu õpilase loovuse arendamisele, etteantud mallid puudutavad vormi. Kirjutistes suunatakse õpilast avaldama oma arvamust, andma vähesel määral hinnanguid. Valdavalt on kirjalikud tekstid kas kirjad või lühikesed kirjeldavad jutukesed.

Õppetöös kasutavad õpilased iseseisvalt keelesõnastikke ning internetisõnastikke, selleks pakutakse õpilastele eesmärgipäraseid ülesandeid.

Õpetaja suunamisel hakkab õpilane oma huvidele vastavalt kuulama, vaatama või lugema õpitavas keeles eakohaseid saateid või tekste.

Üldpädevuste kujundamine toimub tunnitöös erinevate töövõtetega (individuaalsed ülesanded, paaris- ja rühmatööd ning ühisarutlused), aga ka läbi suunavate tööülesannete väljaspool koolitundi, nt raamatukogu külastamine. Õpilane õpib koos õpetaja ja kaaslastega oma tegevusi kavandama ja hindama ning valima ja rakendama tulemuse saavutamiseks vajalikke tegevusi, nägema oma eksimusi ning korrigeerima oma tegevust.

Enesehindamise oskuse arendamisel kasutatakse erinevaid töövõtteid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsi lehed), mis suunavad õpilasi oma tööd analüüsima.

2.3.8.3. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida seotakse õppesisuga
Mina ja teised Suhted sõprade ja lähikondlastega. Ühised tegevused ümbritsevate inimestega, viisakas käitumine.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus.
Kodu ja lähiümbus Avalikud kohad, rõõmsad ja kurvad sündmused peres, minu kohustused ja töövahendid kodus.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus.
Kodukoht Eesti Käitumine looduses, Eesti riiklikud tähtpäevad ja riigipühad, üldrahvalikud sündmused.	Keskkond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet. Väärtused ja kõlblus.
Riigid ja nende kultuur Tähtpäevad ja kombed, mõned tuntumad sündmused, saavutused ning nendega seotud inimesed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast, eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad riigis, kus kõneldakse õpitavat keelt.	Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Väärtused ja kõlblus. Kultuuriline identiteet.
Igapäevaelu. Õppimine ja töö Turvaline liiklemine, tee küsimine ja juhatamine, ametid ja töökohad.	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine. Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Tervis ja ohutus.
Vaba aeg Kooliväline tegevus, laagrid, lugemiseelistused, spordialad ja sportlikud tegevused.	Väärtused ja kõlblus. Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon.

2.3.8.4. Hindamine

6. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Ülesande eesmärgist lähtuvalt hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust). Kujundava hindamise käigus seavad õpilased koos kaaslaste ja õpetajaga endale õpieesmärgid ning sõnastavad, mille nad on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peavad nad veel tööd tegema. Õpilane annab õpetaja juhendamisel õppeprotsessile ja oma tööle hinnangu õpitavas keeles ka siis, kui ta eneseväljendusoskus on piiratud.

Õppeaasta jooksul toimub üks mitut osaoskust hõlmav suurem töö, mille tulemusi analüüsitakse õpilastega koos ning mis võimaldab saada ja anda tagasisidet õpilase keeleoskuse arengu kohta.

3. B-võõrkeel (vene keel või prantsuse keel)

3.1. Üldalused

3.1.1. Õppe- ja kasvatuseesmärgid

Põhikooli B- võõrkeele (vene või prantsuse keele) õpetusega taotletakse, et õpilane:

- 1) saavutab keeleoskuse taseme, mis võimaldab tal igapäevastes suhtlusolukordades toime tulla;
- 2) huvitub võõrkeelte õppimisest ning nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- 3) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- 4) tunneb erinevaid võõrkeelte õppimise strateegiaid ning oskab neid iseseisvalt kasutada;
- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- 6) oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes.

3.1.2. Õppeaine (vene keele või prantsuse keele) üldkirjeldus

Vene keele või prantsuse keele kui B-võõrkeele õpe algab Tallinna Toomkoolis 6. klassis, õpilase valikul (valides kahest keelest ühe).

Põhikooli B-võõrkeele õpetusega taotletakse, et õpilane saavutab keeleoskuse taseme, mis võimaldab tal igapäevastes suhtlusolukordades toime tulla; huvitub võõrkeelte õppimisest ning nende kaudu silmaringi laiendamisest; omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära; tunneb erinevaid võõrkeelte õppimise strateegiaid ning oskab neid iseseisvalt kasutada; huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist ning religioonist; oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes.

Teise omandatava võõrkeele õpe võimaldab õpilasel laiendada oma suhtlemisvõimalusi ja kultuurilist silmaringi, loob eeldused vahetuks suhtlemiseks, toetab edasisi õpinguid ja tegevust ühiskonnas. A-võõrkeelt õppides saadud õpikogemus ja omandatud õpioskused toetavad B-võõrkeele õppimist. Samuti arvestatakse teadmistega, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste õppeainete kaudu. Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Võõrkeeleõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ja lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte. Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist.

Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamise, lugemise, rääkimise, kirjutamise) kaudu. Teemade käsitlemisel lähtutakse õpilaste kogemustest, huvidest ja vajadustest. Õppetegevusi kavandades lähtutakse didaktilistest põhiprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetselt abstraktsele) ning

keelekasutuse vajadustest. Oluline on paaris- ja rühmatöö. Oluline on õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õppija igat edusammu. Õppimist toetab kujundav hindamine. Igal õppeperioodil peab õpilane saama tagasisidet kas sõnalise hinnangu või hinde vormis. Tunnustama peab ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse õppeprotsessis normaalse õppimise osana.

3.2. II kooliaste

3.2.1. Üldised õpitulemused:

- 1) saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kooli) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- 4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele kultuuriruumist;
- 5) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 6) seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslase ja õpetajaga oma saavutusi;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.

Keeleoskuse hea tase 6. klassi lõpus (vt punkt 4 – Keeleoskustasemed A 1.1–A 2.2):

	kuulamine	lugemine	rääkimine	kirjutamine
B-võõrkeel (vene keel)	A1.2	A1.1	A1.2	A1.1
B-võõrkeel (prantsuse keel)	A1.2	A1.2	A1.2	A1.2

3.2.2. Õppesisu

Teemavaldkonnad

Mina ja teised. Enese ja kaaslase tutvustus (nimi, rahvus, sugu, vanus, elukoht jmt) ning välimuse kirjeldus (kasv, kehaehitus, juuste ja silmade värv jmt), enesetunne (nt. hea/halb tuju, kuidas läheb?); ühised tegevused sõpradega (mis mulle ja mu sõpradele meeldib teha); viisakusväljendid (kellele mida ja kuidas öelda, kuidas käituda).

Kodu ja lähiümbrus. Pereliikmete ja lähisugulaste tutvustus (nimi, vanus, sugu) ning iseloomustus (amet, tegevusala, huvid); kodu asukoha lühikirjeldus (riik, linn/maakoht, mõni iseloomustav omadussõna).

Kodukoht Eestis. Eesti riigi nimi, asukoht, pealinn, oma rahvus, keel; linna ja maad iseloomustav põhisõnavara (maja, park, mets, mägi jmt); aastaegade nimetused ja põhilised erinevate aastaegade ilma kirjeldavad väljendid (hea/halb ilm, päikseline, vihmane jmt).

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Päevakavajärgsed tegevused kodus, koolis (päevaplaan, kellaajad, õppeained, õppevahendid jmt); peamiste söögikordade nimed (hommik, lõuna, õhtu) ja mõned olulisemad söögid-joogid (kohv, tee, võileib, helbed jmt vastavalt õpitava keele jõudlusele).

Vaba aeg. Lihtsamad tegevused ja eelistused (lugemine, muusika kuulamine, rattasõit, lemmiktoit, lemmikloom jmt).

3.2.3. Õppetegevus

Oluline on äratada huvi uue keele ja kultuuri vastu. Esiplaanil on kuulamis- ja rääkimisoskuse arendamine ning õigete hääldusharjumuste kujundamine. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis, rakendades aktiivõppemeetodeid ning mängulisust. Lugemisoskust arendatakse lihtsate tekstidega ning kirjutamisoskust mudelkirjutamisega. Õpilased kasutavad A-võõrkeele õppimisel omandatud õpioskusi ja -strateegiaid. Osaoskuste arendamiseks sobivad:

- 1) kuuldu põhjal pildi joonistamine või täiendamine;
- 2) sobitusülesande lahendamine (nt pildi vastavus kirjeldusele);

- 3) dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine;
- 4) rääkimine pildi alusel;
- 5) häälega lugemine;
- 6) lihtsa faktilise info leidmine tekstist;
- 7) mudeli järgi kirjutamine;
- 8) õpikusõnastiku kasutamine.

3.2.4. Hindamine

II kooliastmes hinnatakse õppe alguses põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust, jõudes õppe edenedes kõigi osaoskuste hindamiseni. Puudustele juhib õpetaja tähelepanu taktitundeliselt. Hinnatakse peamiselt positiivset õpitulemust, rõhk on sisulisel tagasisidel. Hindamisel kasutatakse sõnalisi hinnanguid, mis toovad esile õpilase tugevad küljed ja edusammud, ning pannakse hindeid. Õpilane õpib koostöös kaaslaste ja õpetajaga seadma endale õpieesmärke ning andma hinnangut oma teadmiste ja oskustele. Õppe algul võib enesehinnanguid anda emakeeles, kuid õpetaja peaks õpilast julgustama ka võõrkeelt kasutama.

3.3. III kooliaste- prantsuse keel

3.3.1. 6. klassi lõpetaja õpitulemused:

- 1) mõistab lihtsal ja tuttavalt teemal vestluse ja õpitud sõnavara põhineva lühikese jutustuse või sõnumi peamist sisu, kasutades vajadusel õpiku sõnastikku;
- 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, igapäevaste toimingute, kodu, kooli, sõprade) kirjeldamiseks;
- 3) koostab õpitud sõnavara piires etteantud näidiste põhjal lühikesi eakohaseid tekste;
- 4) reageerib adekvaatselt lihtsamatele küsimustele ja korraldustele;
- 5) saab õpitud sõnavara ja lausemallide piires vestluskaaslase abil hakkama lihtsate dialoogidega;
- 6) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maast ja kultuurist (asukoht, pealinn, tähtpäevad);
- 7) suhtub positiivselt võõrkeele õppimisse ja huvitub selle kasutamise võimalustest väljaspool keeletundi;
- 8) kasutab esmaseid õpioskusi (kordamine, seostamine, sõnade meeldejätmise võimalused, võrdlemine) võõrkeele õppimiseks;
- 9) töötab õpetaja täpsustavate juhiste järgi iseseisvalt, paaris ja rühmas.

3.3.2. Õppetegevus

6. klassis suunab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjalike tööde mahtu. Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad järk-järgult tähtsamaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse arendamine.

Põhisõnavara omandatakse kontekstipõhise aineõpet toetava õppesisu (nt kunstiained, loodusõpetus, inimeseõpetus), nähtava keeleteo, rutiintegevuste, õpetaja sõnavara ja keelekasutusele innustavate tööülesannete abil.

Suulist suhtlemisoskust arendatakse vabas vestluses, rutiintegevustes, rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega. Õpilasi motiveeritakse kasutama teist keelt, toetades eeskujuga õiget hääldust ning sõnavara arengut. Õpilased suhtlevad etteantud töömallide toel (näit. rutiintegevused, paaris- ja rühmatöö), kasutades õpitud väljendeid.

Kirjutamisoskuse arendamisel kasutatakse sõnamänge, malle, täissõnameetodil lugemistehnikat. Pööratakse tähelepanu sõnale ja lausele kontekstis. Aineõpet toetavad teemakohased tekstid on illustreeritud, lühikesed ja kirjeldavad.

Õpetaja juhendamisel kasutatakse ja koostatakse eakohaseid sõnastikke. Õpilane tutvub õpitavas keeles ilmunud eakohase, aineõpet toetava lugemisvaraga.

Keeleõpet toetab väärtuskasvatus ja õpioskuste arendamine. Õpilast suunatakse tunnis aktiivselt osalema, õpetajal on suunaja, õpisiituatsioonide korraldaja ja keelemudelite andja roll.

Õpilasi juhatakse iseseisvalt kasutama ja koostama keeletuge klassiseinal, arendatakse õpilase teksti mõistmise oskust suulise kõne ja eakohaste lühitekstide abil.

Enesehindamisoskuse arendamiseks kasutatakse erinevaid töövõtteid (nt tunni ja/või teema alguses ja lõpus eesmärgist lähtuv hinnang oma õppimisele ja oskustele, lühikokkuvõtted, vestlused), mis suunavad õpilasi oma tööd analüüsima.

Üldpädevuste kujundamine toimub rühmatöös, rollimängudes, teemade ja erinevate tööülesannete või rutiintegevuste abil. Tähelepanu all on klassiruumis kehtivate igapäevaste töökäskude ja kirjutatud klassireeglite järgimine. Õpilane õpib nägema oma rolli rühmas ja klassis, vastutama ja täitma endale võetud ülesandeid.

Lõiming toimib läbivalt ajalises ja sisulises kooskõlas eri ainete vahel, tuginedes varemõpitule samas ja teistes ainetes; igale uuele teadmisele ja oskusele eelneb teadlik ettevalmistus.

Lõimingut toetavad osalemine kooli teemapäevadel, keelenädalatel, klassi- või kooliprojektides.

3.3.3. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
Mina ja teised Iseloom, välimus, suhted sõprade ja pereliikmetega, ühised tegevused. Viisakas käitumine.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Elukestev õpe ja karjääri planeerimine.
Kodu ja lähiümbrus Kodu kirjeldamine, lemmikloomad, sugulased, enda ja pereliikmete igapäevased tegemised.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Keskkond ja jätkusuutlik areng.
Kodukoht Eestis Eesti asukoht, Eesti loodus. Sümboolika ja tähtpäevad.	Keskkond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet. Väärtused ja kõlblus.
Riigid ja nende kultuur	Teabekeskkond.

Sümboolika, tähtpäevad ja kombed ning tuntumad sündmused riikides, kus kõneldakse õpitavat keelt	Tehnoloogia ja innovatsioon. Väärtused ja kõlblus. Kultuuriline identiteet.
Igapäevaelu. Õppimine ja töö Päeva planeerimine, söögikorrad ja tervislik toit, hügieeniharjumused, turvaline liikumine, koolipäev ja selle võrdlemine, õppeained, kool ja klass.	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine Teabekeskond Tehnoloogia ja innovatsioon Tervis ja ohutus
Vaba aeg Huvid, puhkus ja spordialad, aastaajad	Väärtused ja kõlblus. Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Tervis ja ohutus.

3.3.4. Hindamine

Õpilase teadmisi ja oskusi hinnatakse peamiselt suuliste vastuste ja praktilise tegevuse alusel. Tagasisidestatavad/hinnatavad tegevused on enamasti lõimitud varem omandatuga/õpitavaga, ka teistes ainetes õpitava materjaliga. Sõnavara ja keelestruktuuride omandamist hinnatakse kontekstis, s.t. selle järgi, kuivõrd õpilane neid lugedes ja kuulates ära tunneb ning kõnes ja kirjas kasutada oskab. Hindamise põhiline eesmärk on õpilase innustamine ja tema õpimotivatsiooni ja õpioskuste kujunemise toetamine, seetõttu on kujundaval hindamisel väga oluline roll. Koos õpilasega seatakse õpieesmärgid, reflekteeritakse tehtut, sõnastatakse omandatavad oskused ja nende omandamist toetavad õppetegevused. Kujundava hindamise aluseks on õpilase enesehinnang õpieesmärkide saavutamise ja kavandatud tegevuste täitmise kohta.

3.3.5. 7. klassi lõpetaja õpitulemused:

- 1) saab aru tekstidest õpitud sõnavara ulatuses ning mõistab olulist mõningaid tundmatuid sõnu sisaldavatest kuulamis- ja lugemispaladest;
- 2) kasutab õpitud sõnavara ja keelestruktuure oma vajaduste väljendamiseks ja igapäevategevuste kirjeldamiseks;
- 3) suudab algetada ja lõpetada lühivestlust, esitada küsimusi ja saadud infot edastada;
- 4) teadvustab erinevusi õpitava maa keele ja kultuuri (toit, traditsioonid, kombed, lihtsam sümboolika) ning oma maa keele ja kultuuri vahel;
- 5) suhtub positiivselt võõrkeele õppimisse ja on motiveeritud seda kasutama väljaspool keeletundi (e-suhtlus sõpradega);
- 6) kasutab esmaseid õpioskusi (kordamist, seostamist, võrdlemist) võõrkeele õppimiseks;

- 7) suudab leida vajalikku infot erinevatest infoallikatest (internet, teatmeteosed, kakskeelne sõnaraamat) ja eristada olulist ebaolulisest;
- 8) oskab töötada iseseisvalt ilma olulise vajaduseta õpetajaga konsulteerimata;
- 9) suudab õpetaja juhendamisel teha paaris- ja rühmatööd ning edastada selle põhjal saadud tulemusi kaaslastele.

3.3.6. Õppetegevused

7. klassis suunab õpetaja õpilast järjepidevalt võõrkeeles suhtlema, väljendama oma arvamust. Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval on olulisel kohal lugemis- ja kirjutamisoskuse, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine.

Jätkub põhisõnavara laiendamine aineõpet (nt kunstiained, loodusõpetus, inimeseõpetus) toetava õppesisu, nähtava keelete, õpetaja sõnavara ja keelekasutusele innustavate tööülesannete kaudu. Rohkem tähelepanu pööratakse keele kasutamisele ja arendamisele. Õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema, õpilase teksti mõistmise oskust ja kriitilist mõtlemist arendatakse suulise kõne ja eakohaste ainetekstide kaudu. Õpilasi suunatakse kasutama aine-, õpiku-, ja koolisõnastikke, lugema infomaterjale ja eakohaseid autentseid tekste.

Suulist suhtlemisoskust arendatakse paaris- ja rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega, mänguliste harjutustega ja suhtlemisel õpetajaga. Õpitakse väljendama oma tundeid ja mõtteid ning arvamusi põhjendama.

Kirjutamisoskuse arendamisel kasutatakse sõnamänge, malle. Õpitakse kirjutama lühiteateid, önnitlusi, kirjeldusi. Pööratakse tähelepanu lausele, aineõpet toetavad teemakohased tekstid on illustreeritud (pildid, tabelid, joonised, skeemid) ja keeletaset arvestavad.

Õpilane tutvub õpitavas keeles ilmunud eakohase, aineõpet toetava lugemismaterjaliga, telesaadete ja filmidega.

Keeleõpet toetab väärtuskasvatus ja õpioskuste arendamine ning keele ja kultuuri seoste loomine. Õpilast suunatakse tunnis aktiivselt osalema, õpetajal on suunaja, õpisiituatsioonide korraldaja, juhtija ja keelemudelite andja rolli.

Enesehindamise oskuse arendamisel kasutatakse erinevaid töövõtteid (nt tunni ja/või teema alguses ja lõpus eesmärgist lähtuv kavandamine ja hinnang oma õppimisele, oskustele, lühikokkuvõtted, vestlused), mis suunavad õpilasi oma tööd analüüsima ning leidma oma huve ning andeid.

Üldpädevuste kujundamine toimub rühmatöodes, rollimängudes ja suhtlemist arendavate tööülesannete kaudu. Tähelepanu all on klassiruumis kehtivate igapäevaste töökäskude ja kirjapandud klassireeglite järgimine. Õpilane õpib nägema oma rolli rühmas ja klassis ja kogukonnas ning vastutama ja täitma endale võetud ülesandeid.

Lõiming toimib läbivalt ajalises ja sisulises kooskõlas eri ainete vahel, tuginedes varemõpitule samas ja teistes ainetes; igale uuele teadmisele ja oskusele eelneb teadlik ettevalmistus.

Lõimingut toetavad osalemine kooli teemapäevadel, keelenädalatel, klassi- või kooliprojektides.

3.3.7. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
----------	--

Mina ja teised Iseloom, enesetunne ja tervis Ühised tegevused pereliikmete ja sõpradega, viisakas käitumine	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus
Kodu ja lähiümbrus Kodu ja koduümbruse kirjeldamine, elu linnas ja maal – võrdlus, igapäevased tööd ja tegemised kodus, pereliikmete ametid	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus
Kodukoht Eesti Eesti sümboolika ja tähtpäevad, looduse hoidmine	Keskkond ja jätkusuutlik areng, kultuuriline identiteet, väärtused ja kõlblus
Riigid ja nende kultuur Õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika ja kultuuritavad, huvipakkuvad paigad, muuseumid	Teabekeskkond, tehnoloogia ja innovatsioon, väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet
Igapäevaelu. Õppimine ja töö Kodused toimingud, arsti juures käimine, poes käimine, ametid, turvaline liiklemine	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine, teabekeskkond, tehnoloogia ja innovatsioon, tervis ja ohutus
Vaba aeg Erinevad vaba aja veetmise viisid, perepuhkus	Väärtused ja kõlblus, teabekeskkond, tehnoloogia ja innovatsioon

3.3.8. Hindamine

Õpilase teadmisi ja oskusi hinnatakse praktilise tegevuse alusel.

Tagasisidestatavad/hinnatavad tegevused on enamasti lõimitud varem omandatuga/õpitavaga, ka teistes ainetes. Sõnavara ja keelestruktuuride omandamist hinnatakse kontekstis, s.t. selle järgi, kuivõrd õpilane neid lugedes ja kuulates ära tunneb ning kõnes ja kirjas kasutada oskab.

7. klassis on hindamise põhiline eesmärk õpilase innustamine, tema õpimotivatsiooni toetamine ja õpioskuste kujundamine, seetõttu on kujundaval hindamisel oluline roll.

Kujundava hindamise aluseks on koos õpilastega koostatud tegevuskava ja eesmärkide alusel õpilase enesehinnangu ja õpetaja tagasiside kokkuvõte. Mitut osaoskust kontrollivaid, nii suulisi kui ka kirjalikke hindelisi töid korraldatakse maksimaalselt 4 korda aastas. Kõiki osaoskusi kontrolliv kontrollitöö toimub 1-2 korda aastas.

3.3.9. 8. klassi lõpetaja õpitulemused:

1) saab õpitud temaatika piires aru eakohastest tekstidest ning mõistab konteksti abil neis esinevaid üksikuid tundmatuid sõnu;

2) koostab õpitud temaatika piires lühikesi tekste nii kõnes kui kirjas;

- 3) tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades võõrkeeles vahendusel;
- 4) teadvustab õpitava maa ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab vajadusel nendega arvestada;
- 5) suhtub positiivselt võõrkeeles õppimisse ja on motiveeritud seda kasutama väljaspool keeletundi (suhtlus, muusika, filmid, teabevahendid);
- 6) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 7) suudab iseseisvalt infot leida ning seda esitada, viidates kasutatud allikatele;
- 8) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas, andes tulemustest kaaslastele tagasisidet;
- 9) seab endale õpieesmärgid ning hindab koos kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi.

3.3.10. Õppetegevused

8. klassis suunab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema nii kõnes kui kirjas, väljendama oma arvamust, tundeid ja mõtteid. Suulise suhtluse kõrval arendatakse kirjalikku väljendusoskust.

Jätkub põhisisõnavara laiendamine, lõimitud aineõpet (nt loodusained, ühiskonnaõpetus, kunstiopetus, muusikaõpetus) toetava õppesisu, nähtava keeletoe, ainesõnavara ja keele õigele kasutusele innustavate tööülesannete kaudu. Suuremat tähelepanu pööratakse korrektsele keelekasutusele.

Õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema, arendatakse aineteksti mõistmise oskust, kriitilist mõtlemist ja loominguoskust suulise kõne ja eakohaste ainetekstide kaudu ning koostöös kaaslaste ja õpetajaga. Õpilasi suunatakse kasutama õpiku- ja koolisõnastikke, lugema infomaterjale, autentseid ja e-tekste.

Suulist suhtlemisoskust arendatakse paaris- ja rühmatöödega, sh mänguliste harjutuste ja rollimängudega. Õpitakse väljendama oma suhtumist ja eelistusi ning põhjendama oma arvamust. Suulist kõnet kasutatakse rühmas eakaaslastega, õpetajaga, võimalusel õpitava keele ja kultuuri kandjaga väljastpoolt kooli.

Kirjutamisoskuse arendamisel kasutatakse loovusharjutusi, sõnamänge, malle. Õpitakse kirjutama nt teateid, kirjeldusi, lühijuttu. Pööratakse tähelepanu lausele, teksti osadele ja tekstile kui tervikule.

Õpilane tutvub õpitavas keeles ilmunud eakohase, aine- ja keeleõpet toetava ning huvipakkuva lugemismaterjali, telesaadete, filmide, e-materjalidega.

Keeleõpet toetatakse õpioskuste arendamise ning keele ja kultuuri seoste loomisega. Õpilast suunatakse tunnis aktiivselt osalema.

Enesehindamise oskuse arendamisel kasutatakse erinevaid töövõtteid (nt tunni ja/või teema alguses ja lõpus eesmärgist lähtuv kavandamine ja hinnang oma õppimisele, oskustele, lühikokkuvõtted, vestlused), mis suunavad õpilasi oma tööd analüüsima ning leidma oma huve ning andeid. Õpilasi juhendatakse õpioskuste teadvustamisel ja arendamisel, eesmärkide püstitamisel ning täitmise hindamisel.

Üldpädevuste kujundamine toimub rühmatöös, rollimängudes erinevate tööülesannete kaudu. Tähelepanu all on klassiruumis kehtivate igapäevaste töökäskude ja kirjapandud klassireeglite järgimine. Õpilane õpib nägema oma rolli rühmas, klassis, kogukonnas ja ümbritsevas keskkonnas ning vastutama, täitma endale võetud ülesandeid.

Lõiminguga toetatakse ajalist ja sisulist kooskõla eri ainete vahel, tervikliku maailmapildi kujunemist, aine sisu seotakse varemõpituga, läbivate teemadega. Teadmisi ja oskusi näidatakse ja täiendatakse, osaledes teemapäevadel, klassi-, kooli ja piirkonna projektides jms.

3.3.11. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
Mina ja teised Suhted sõprade ja lähikondlastega. Ühised tegevused ümbritsevate inimestega, viisakas käitumine.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus.
Kodu ja lähiümbrus Avalikud kohad, rõõmsad ja kurvad sündmused peres, minu kohustused ja töövahendid kodus.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus.
Kodukoht Eesti Käitumine looduses, Eesti riiklikud tähtpäevad ja riigipühad, üldrahvalikud sündmused.	Keskkond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet. Väärtused ja kõlblus.
Riigid ja nende kultuur Tähtpäevad ja kombed, mõned tuntumad sündmused, saavutused ning nendega seotud inimesed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast, eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad riigis, kus kõneldakse õpitavat keelt.	Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Väärtused ja kõlblus. Kultuuriline identiteet.
Igapäevaelu. Õppimine ja töö Kodused toimingud, söögikorrad, poeskäik, turvaline liiklemine, tee küsimine ja juhatamine, ametid ja töökohad.	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine. Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Tervis ja ohutus.
Vaba aeg Kooliväline tegevus, laagrid, lugemiseelistused, spordialad ja sportlikud tegevused.	Väärtused ja kõlblus. Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon.

3.3.12. Hindamine

Õpilase teadmisi ja oskusi neljas osaoskuses hinnatakse praktilise tegevuse alusel.

Tagasisidestatavad/hinnatavad tegevused on peamiselt lõimitud varem omandatuga/õpitavaga ka teistes ainetes. Sõnavara ja keelestruktuuride omandamist hinnatakse kontekstis, s.t. selle järgi kui võrd õpilane neid lugedes ja kuulates ära tunneb ning kõnes ja kirjas kasutada oskab. 8. klassis on hindamise oluline eesmärk õpilase innustamine, tema õpimotivatsiooni toetamine ja õpioskuste kujundamine, mida toetab kujundav hindamine. Kujundava hindamise aluseks on koos õpilastega koostatud tegevuskava ja eesmärkide alusel õpilase enesehinnangu ja õpetaja tagasiside kokkuvõte. Õpilane hindab end reflekteerivate tegevuste kaudu ise ja on kaasatud kaasõpilaste hindamisse. Hindamisel kasutatakse õpimappi. Mitut osaoskust korruga kontrollivaid hindelisi töid tehakse maksimaalselt neli korda aastas.

3.3.13. 9. klassi lõpetaja õpitulemused:

- 1) saab õpitud temaatika piires aru eakohastest tekstidest
- 2) koostab õpitud temaatika piires lühikesi tekste nii kõnes kui kirjas;
- 3) saab õpitavat keelt emakeelena kõnelevate inimestega igapäevases suhtlemises enamasti hakkama;
- 4) teadvustab õpitava maa ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab vajadusel nendega arvestada;
- 5) suhtub positiivselt võõrkeele õppimisse ja on motiveeritud seda kasutama väljaspool keeletundi (suhtlus, muusika, filmid, teabevahendid);
- 6) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 7) suudab iseseisvalt infot leida ning seda esitada, viidates kasutatud allikatele;
- 8) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas, andes tulemustest kaaslastele tagasisidet;
- 9) seab endale õpieesmärke ning hindab koos kaaslaste ja õpetajaga oma saavutus.

3.3.14. Õppetegevused

9. klassis julgustab õpetaja õpilast kasutama õpitavat keelt aktiivselt nii tunnis kui ka keelekeskkonnas (nt muuseumitund, internetipõhised suhtluskeskkonnad, kohtumised õpitavat keelt emakeelena kasutavate inimestega).

Jätkeb põhisõnavara laiendamine, lõimitud aineõpet (nt loodusained, ühiskonnaõpetus, kunstiõpetus, muusikaõpetus) toetava õppesisu, nähtava keeletoe, ainesõnavara ja keele õigele kasutusele innustavate tööülesannete kaudu. Suuremat tähelepanu pööratakse korrektsele keelekasutusele.

Õpetaja suunab õpilast lugema kohandatud, aga ka autentseid eakohaseid ilukirjandus-, teabe-, tarbe- ja meediatekste. Kuulamisoskuse arendamisel asenduvad õppetekstid järk-järgult autentsete audiovisuaalsete materjalidega (nt raadiosaated, filmilõigud).

Suulist suhtlemisoskust arendatakse paaris- ja rühmatöödega, sh mänguliste harjutuste ja rollimängudega. Õpitakse väljendama oma suhtumist ja eelistusi ning põhjendama oma arvamust. Suulist kõnet kasutatakse rühmas eakaaslastega, õpetajaga, võimalusel õpitava keele ja kultuuri kandjaga väljastpoolt kooli.

Kirjutamisoskuse arendamiseks kasutatakse järjest rohkem erinevat liiki loovtöid (nt lühiülevaade, sündmuse kirjeldus, lühikirjand).

Õpetaja suunab õpilasi keeleõppele analüüsivalt lähenema, õpetades kõrvutama keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda ja teiste keelekasutusvigu.

Tegevuste kavandamisse kaasatakse õpilasi, et nad ise saaksid teha valikuid (nt teemade, töömeetodite ja töö lõpptulemuste esitamise viis), anda hinnanguid ja võtta vastutust.

Keeleõpet toetatakse õpioskuste arendamise ning keele ja kultuuri seoste loomisega. Õpilast suunatakse tunnis aktiivselt osalema.

Enesehindamise oskuse arendamisel kasutatakse erinevaid töövõtteid (nt tunni ja/või teema alguses ja lõpus eesmärgist lähtuv kavandamine ja hinnang oma õppimisele, oskustele, lühikokkuvõtted, vestlused), mis suunavad õpilasi oma tööd analüüsima ning leidma oma huve ning andeid. Õpilasi juhendatakse õpioskuste teadvustamisel ja arendamisel, eesmärkide püstitamisel ning täitmise hindamisel.

Üldpädevuste kujundamine toimub rühmatöös, rollimängudes erinevate tööülesannete kaudu. Tähelepanu all on klassiruumis kehtivate igapäevaste töökäskude ja kirjapandud klassireeglite järgimine. Õpilane õpib nägema oma rolli rühmas, klassis, kogukonnas ja ümbritsevas keskkonnas ning vastutama, täitma endale võetud ülesandeid.

Lõiminguga toetatakse ajalist ja sisulist kooskõla eri ainete vahel, tervikliku maailmapildi kujunemist, aine sisu seotakse varemõpituga, läbivate teemadega. Teadmisi ja oskusi näidatakse ja täiendatakse, osaledes teemapäevadel, klassi-, kooli ja piirkonna projektides jms.

3.3.15. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
Mina ja teised Võimed, tugevused ja nõrkused kuidas olla terve, kergemad terviseprobleemid	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus.
Kodu ja lähiümbrus Avalikud kohad, sündmused peres, kodu sisustus.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus.
Kodukoht Eesti Kultuuritavad, loodushoid, Eesti vaatamisväärsused.	Keskkond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet. Väärtused ja kõlblus.
Riigid ja nende kultuur Tähtpäevad ja kombed, mõned tuntumad sündmused, saavutused ning nendega seotud inimesed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast, eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad riigis, kus kõneldakse õpitavat keelt.	Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Väärtused ja kõlblus. Kultuuriline identiteet.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö toiduained, tervislik toiduvalik, igapäevane hügieen; sisseostud ja suhtlemine teeninduses, väljas söömine.	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine. Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Tervis ja ohutus.
Vaba aeg Huvid, eelistuste põhjendamine, meediavahendid ja nendse eakohane ja turvaline kasutamine.	Väärtused ja kõlblus. Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon.

3.3.16. Hindamine

Õpilase teadmisi ja oskusi neljas osaoskuses hinnatakse praktilise tegevuse alusel. Tagasisidestatavad/hinnatavad tegevused on peamiselt lõimitud varem omandatuga/õpitavaga ka teistes ainetes. Sõnavara ja keelestruktuuride omandamist hinnatakse kontekstis, s.t. selle järgi kuivõrd õpilane neid lugedes ja kuulates ära tunneb ning kõnes ja kirjas kasutada oskab. 9. klassis on hindamise oluline eesmärk õpilase innustamine, tema õpimotivatsiooni toetamine ja õpioskuste kujundamine, mida toetab kujundav hindamine. Kujundava hindamise aluseks on koos õpilastega koostatud tegevuskava ja eesmärkide alusel õpilase enesehinnangu ja õpetaja tagasiside kokkuvõte. Õpilane hindab end reflekteerivate tegevuste kaudu ise ja on kaasatud kaasõpilaste hindamisse. Hindamisel kasutatakse õpimappi. Mitut osaoskust korraga kontrollivaid hindelisi töid tehakse maksimaalselt neli korda aastas.

3.4. III kooliaste- vene keel

3.4.1. 7. klassi õpitulemused:

7. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru õpitud temaatika piires sageli kasutatavatest väljenditest ja lausetest, lühikestest vestlustest ja lihtsatest tekstidest;
- 2) tuleb toime väga lihtsates igapäevastes suhtlusolukordades, suudab alustada lühivestlust (nt reageerib küsimustele ja korraldustele);
- 3) oskab lühidalt kirjeldada oma lähiümbrust ja inimesi, igapäevaseid toiminguid;
- 4) mõistab õpitud temaatika piires olulist ja lihtsa teksti tuuma;
- 5) oskab kirjutada õpitud sõnavara piires lühikesi tekste (sõnumid, kirjeldused);
- 6) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maa kultuuriloost;
- 7) teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma kultuuri erinevusi ja sarnasusi ning oskab neid arvestada;
- 8) kasutab info otsimiseks võõrkeelseid infoallikaid ja sõnastikke;
- 9) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja strateegiaid, oskab töötada iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 10) oskab õpetaja abiga seada endale õpieesmärke ning hinnata oma saavutusi.

3.4.2. Õppetegevused

Õpetaja julgustab õpilast rohkem võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjaliku suhtluse mahtu. Õppeaasta käigus korraldatakse õpilasvahetuspäevi, millal saadakse vene keelt emakeelena kõnelevate inimestega kokku ja korraldatakse ühistegevust (tutvumisõhtud, tähtpäevade pidamine, kommete tutvustamine jne). Meetodina sobib selleks projekt- ja kogemusõpe.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisõnavara laiendamine õppesisu, õpetaja korralduste ja tööülesannete kaudu.

Õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema ning õpetaja suunamisel arendatakse õpilase teksti mõistmise oskust läbi suulise kõne ja eakohaste lühitekstide. Õpetaja suunamisel tutvub õpilane õpitavas keeles ilmunud eakohase lugemisvaraga (reklaam, uudised, koomiksid jne).

Tekstidest arusaamise õpetamiseks ja kontrollimiseks kasutatakse mitmekesiseid eakohaseid töövõtteid (nt ennustav lugemine/kuulamine; lühi-, valik- ja õige/vale vastustega küsimused). Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga paaris- ja rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega igapäevaste praktiliste situatsioonide ja õppija isiklike kogemuste põhjal.

Õpilased õpivad esitlema paaris- või rühmatöö tulemusi etteantud näidisele toetudes, kasutades õpitud väljendeid. Vaba keelekasutust veel ei ole, omavaheline suhtlus töörühmas on valdavalt emakeelne, kuid õpilasi suunatakse kasutama klassis üha rohkem võõrkeelt.

Kirjutamisoskuse arendamisel kasutatakse sõnamänge, mudelkirjutamist, järjestusülesandeid (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks) jmt. Pööratakse tähelepanu lausele, tekstid on lühikesed ja kirjeldavad. Jätkuvalt pööratakse tähelepanu kirjaliku teksti paigutusele ja vormistamisele.

Õpetaja suunab õpilasi järjekindlalt kasutama eakohaseid sõnastikke (piltsõnastik, õpiku sõnastik) nii sõna tähenduse kui ka õigekirja kontrollimiseks. Õpilane koostab õpetaja juhendamisel õpimapi, kuhu koondab oma õppematerjalid. Õppeaasta lõpuks valmib õpilase koostatud piltsõnastik, mis sisaldab õpitud teema piires sõnu ja lihtsaid väljendeid.

Üldpädevuste kujundamine toimub õpetaja suunamisel läbi klassi tööreeglite, rühmatööde, rollimängude, teemade ja erinevate tööülesannete nii klassiruumis kui ka väljaspool selleks, et õpilane õpiks nägema oma rolli kollektiivis ja mõistma oma vastutust talle antud ülesandes.

7. klassis osalevad õpilased viktoriini „Kuldvillak“ koostamisel ja läbiviimisel, mis lisaks üldpädevuste arendamisele võimaldab lõimingut eri ainete vahel ning toetab õppija loovuse ja ettevõtlikkuse arengut.

3.4.3. Õppesisu

III kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. 7. klassis lisanduvad järgmised alateemad:

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
Mina ja teised Välimus, ühised tegevused pereliikmetega. Viisakusväljendid	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Elukestev õpe ja karjääri planeerimine.
Kodu ja lähiümbros Kodu kirjeldamine, lemmikloomad, sugulased, enda ja pereliikmete igapäevased tegemised	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Keskkond ja jätkusuutlik areng.

Kodukoht Eesti Ilm, Eesti asukoht, Eesti loodus	Keskkond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet. Väärtused ja kõlblus.
Riigid ja nende kultuur Euroopa riigid ja pealinnad, Eesti naaberriigid, nende sümbolika ja eripära	Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Väärtused ja kõlblus. Kultuuriline identiteet.
Igapäevaelu. Õppimine ja töö Päeva planeerimine, söögikorrad ja tervislik toit, hügieeniharjumused, koolipäev ja selle võrdlemine, õppeained, kool ja klass	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine Teabekeskkond Tehnoloogia ja innovatsioon Tervis ja ohutus
Vaba aeg Huvid, puhkus ja spordialad	Väärtused ja kõlblus. Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Tervis ja ohutus.

3.4.4. Hindamine

7. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult, õpilane saab tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Hindamiskriteeriumid arvestavad osaoskuste tabeli (RÕK lisa 5) A2.1 osaoskuste kirjeldusi (nt hääldus, grammatiline korrektsus).

Hindamisel arvestatakse õpilase teadmiste ja oskuste vastavust taotletavatele õpitulemustele. Õpitulemuste kontrollimise vormid on mitmekesised (test, vestlus, tekstiloome, monoloog, rollimäng).

Kujundava hindamise käigus õpib õpilane koostöös õpetajaga seadma endale õpieesmärke ning sõnastama, mida ta on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

3.4.5. 8. klassi õpitulemused:

8. klassi õpilane:

- 1) suudab jälgida mõttevahetust ja jutustusi tuttavas valdkonnas;
- 2) tuleb toime lihtsates igapäevastes suhtlusolukordades, suudab alustada ja lõpetada lühivestlust;
- 3) oskab lühidalt kirjeldada oma huvisid ja tegevusi;
- 4) saab aru teksti mõttest ja oskab leida olulist teavet;
- 5) oskab kirjutada näidise järgi lühikesi tekste (nt postkaart, kutse, isiklik kiri, jutuke);
- 6) teadvustab õpitava maa ja oma kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 7) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja strateegiaid;
- 8) oskab töötada iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 9) oskab õpetaja abiga seada endale õpieesmärke ning hinnata oma saavutusi koostöös kaaslaste ja õpetajaga.

3.4.6. Õppetegevused

8. klassis toetab õpetaja õpilaste võõrkeeles suhtlemist, nii suuliselt kui kirjalikult. Ta julgustab õpilast konkurssidel ja õppeprojektides osalema.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval pööratakse järjest rohkem tähelepanu lugemis- ja kirjutamisoskusele, jätkuvalt tegeletakse õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatilise arendamisega.

Põhisõnavara laieneb õppesisu kaudu, seejuures toetab keeleõppe sisu teisi aineid (nt loodusõpetus, inimeseõpetus) läbi ainesõnavara. Jätkub iseseisva lugemisoskuse arendamine, õpilast suunatakse lugema eri liiki eakohaseid tekste.

Jätkub teksti mõistmise oskuse arendamine nii õpetaja kui kaaslase abiga. Erinevates rühmatöodes ja mängudes suureneb õpitava keele osakaal, mängudes ja rühmatöodes suunatakse õpilasi eemalduma etteantud töomallidest ning lähenema tegevusele loovalt. Omavahelist suhtlust rühmas suunab õpetaja õpitavale keelele.

Kirjutamisoskuse arendamisel kasutatakse üldjuhul etteantud moodustumalle. Õpilane õpib mudeli järgi kirjutama lühiteateid, önnitlusi, sõnumeid, kirju ja eakohaseid lühijutukesi.

Õpilasi suunatakse iseseisvalt kasutama õpiku- ja koolisõnastikke.

Õpetaja suunab õpilasi õpitavas keeles muusikat kuulama ja eakohaseid saateid vaatama.

Enesehindamise oskuse arendamisel kasutatakse erinevaid töövõtteid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsilehed), mis suunavad õpilasi oma tööd analüüsima.

Üldpädevuste kujundamine toimub läbi õppeprotsessi, läbi erinevate individuaalsete ülesannete, paaris- ja rühmatööde ning ühisarutluste, mis võimaldavad õpet väljaspool klassiruumi. Õpilane õpib väljendama oma arvamust, seda põhjendama ja kaitsma, õpib analüüsima oma tugevaid ja nõrku külgi ning selgusele jõudma oma huvides.

8. klassis osalevad õpilased üleriigilisel võõrkeelse laulu konkursil „Vene laul“. See võimaldab teha koostööd nt muusikaõpetusega ning toetab õpilaste üld- ja ainepädevuste arengut.

3.4.7. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda (lähemalt vt töökavas)
Mina ja teised Iseloom, enesetunne ja tervis. Ühised tegevused pereliikmete ja sõpradega, viisakas käitumine	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Kultuuriline identiteet.
Kodu ja lähiümbrus Kodu ja koduümbruse kirjeldamine, elu linnas ja maal – võrdlus, igapäevased tööd ja tegemised kodus ning linnas	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Keskond ja jätkusuutlik areng.
Kodukoht Eesti Eesti sümboolika ja tähtpäevad	Väärtused ja kõlblus. Keskond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet.
Riigid ja nende kultuur Õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika ja kultuuritavad, huvipakkuvad paigad, muuseumid	Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Väärtused ja kõlblus. Kultuuriline identiteet.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö Kodused toimingud, arsti juures käimine, poes käimine, ametid	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine. Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Tervis ja ohutus.
Vaba aeg Erinevad vaba aja veetmise viisid, perepuhkus	Väärtused ja kõlblus. Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon.

3.4.8. Hindamine

8. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult, õpilane saab tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Hindamiskriteeriumid arvestavad osaoskuste tabeli (RÕK lisa 5) A2.2 osaoskuste kirjeldusi (nt hääldus, grammatiline korrektsus).

Hindamisel arvestatakse õpilase teadmiste ja oskuste vastavust taotletavatele õpitulemustele. Õpitulemuste kontrollimise vormid on mitmekesised (test, vestlus, tekstiloom, monoloog).

Kujundava hindamise käigus õpib õpilane koostöös õpetajaga seadma endale õpieesmärgid ning sõnastama, mida ta on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

Õppeaasta jooksul toimub üks mitut osaoskust hõlmav suurem töö, mille tulemusi analüüsitakse õpilastega koos ning mis võimaldab saada ja anda tagasisidet õpilase keeleoskuse arengu kohta.

3.4.9. 9. klassi vene keele õpitulemused

9. klassi lõpetaja:

- 1) suudab jälgida mõttevahetust ja mõistab tavatekste tuttavas valdkonnas;
- 1) tuleb toime olmevestluses (nt poes, bussis, hotellis, piletilevis, muuseumis), kuid võib vajada abi;
- 2) saab aru üldkeelse suhtluse sisust ja suudab eristada olulist teavet (nt reklaamid, menüüd, ajakavad, ohuhoiatused);
- 3) oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest, väljendada oma suhtumist ja eelistusi;
- 4) oskab kirjutada lühikesi tekste ja isiklikke kirju;
- 5) teadvustab õpitavat keelt kõneldava riigi ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab nendega arvestada;
- 6) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja strateegiaid;
- 7) oskab töötada iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) oskab seada endale õpieesmärgid ning hinnata oma saavutusi koos kaaslaste ja õpetajaga.

3.4.10. Õppetegevused

9. klassis toetab õpetaja õpilaste võõrkeeles suhtlemist nii suulises kui kirjalikus vormis.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval pööratakse võrdselt tähelepanu ka lugemis- ja kirjutamisoskusele, jätkuvalt tegeldakse õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatilise arendamisega.

Sõnavara laieneb koos õppesisuga, seejuures toetab keeleõppe sisu teisi aineid (nt ajalugu, muusikaõpetus, kunstiõpetus, loodusained, ühiskonnaõpetus) ainesõnavara toel.

Sõnavara laiendamisele aitab kaasa ka interneti eesmärgipärane kasutamine. Õpilast suunatakse iseseisvalt otsima/lugema teavet teda huvitavas valdkonnas ning seda kaaslastega jagama. Õpilane loeb iseseisvalt ilma õpetaja suunamiseta. Erinevates rühmatöödes ja mängudes

kasutatakse vähem etteantud lausemudeleid, suureneb õpilaste loomingulisus ning töökeeleks on valdavalt õpitav keel.

Kirjutamisoskuse arendamisel pööratakse tähelepanu õpilase loovuse arendamisele, etteantud mallid puudutavad vormi. Kirjutistes suunatakse õpilast avaldama oma arvamust, andma vähesel määral hinnanguid. Valdavalt on kirjalikud tekstid kas kirjad või lühikesed kirjeldavad jutukesed.

Õppetöös kasutavad õpilased iseseisvalt keelesõnastikke ning internetisõnastikke, selleks pakutakse õpilastele eesmärgipäraseid ülesandeid.

Õpetaja suunamisel hakkab õpilane oma huvidele vastavalt kuulama, vaatama või lugema õpitavas keeles eakohaseid saateid või tekste.

Üldpädevuste kujundamine toimub tunnitöös erinevate töövõtetega (individaalsed ülesanded, paaris- ja rühmatööd ning ühisarutlused), aga ka läbi suunavate tööülesannete väljaspool koolitundi, nt raamatukogu külastamine. Õpilane õpib koos õpetaja ja kaaslastega oma tegevusi kavandama ja hindama ning valima ja rakendama tulemuse saavutamiseks vajalikke tegevusi, nägema oma eksimusi ning korrigeerima oma tegevust.

Enesehindamise oskuse arendamisel kasutatakse erinevaid töövõtteid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsi lehed), mis suunavad õpilasi oma tööd analüüsima.

9. klassis osalevad õpilased rahvusvahelisel vene keele kui võõrkeele internetipõhisel konkursil, mis võimaldab luua aktiivse seose vene keele ja läbivate teemadega.

3.4.11. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
Mina ja teised Suhted sõprade ja lähikondlastega. Ühised tegevused ümbritsevate inimestega, viisakas käitumine	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Keskkond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet.
Kodu ja lähiümbrus Avalikud kohad, rõõmsad ja kurvad sündmused peres, minu kohustused ja töövahendid kodus	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Keskkond ja jätkusuutlik areng.
Kodukoht Eesti Käitumine looduses, looduskaitse, Eesti riiklikud tähtpäevad ja riigipühad, üldrahvalikud sündmused	Väärtused ja kõlblus. Keskkond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet.
Riigid ja nende kultuur Õpitavat keelt kõnelevate riikide tähtpäevad ja kombed, mõned tuntumad sündmused, saavutused ning nendega seotud isikud, eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad	Väärtused ja kõlblus. Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Kultuuriline identiteet.
Igapäevaelu. Õppimine ja töö Turvaline liiklemine, transport, tee küsimine ja juhataamine, edasiõppimine, kutsevalik	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine. Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Tervis ja ohutus.

Vaba aeg Kooliväline tegevus, laagrid, lugemiseelistused, spordialad ja sportlik eluviis	Väärtused ja kõlblus. Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon.
---	--

3.4.12. Hindamine

9. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult, õpilane saab tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Hindamiskriteeriumid arvestavad osaoskuste tabeli (RÕK lisa 5) B1.1 osaoskuste kirjeldusi (nt hääldus, grammatiline korrektsus).

Hindamisel arvestatakse õpilase teadmiste ja oskuste vastavust taotletavatele õpitulemustele. Õpitulemuste kontrollimise vormid on mitmekesised (test, vestlus, tekstiloom, monoloog).

Kujundava hindamise käigus õpib õpilane koostöös õpetajaga seadma endale õpieesmärged ning sõnastama, mida ta on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

Õppeaasta jooksul toimub üks mitut osaoskust hõlmav suurem töö, mille tulemusi analüüsitakse õpilastega koos ning mis võimaldab saada ja anda tagasisidet õpilase keeleoskuse arengu kohta.

3. 5. III kooliaste- saksa keel

3.5.1. Õpitulemused

9.klassi lõpetaja:

- 1) saab aru endale tuttavalt teemal olevatest lühitekstides ja igapäevastest üldkasutatavatest väljenditest;
- 2) mõistab olulist õpitut temaatika piires;
- 3) oskab kirjeldada kogemusi, sündmusi ja eesmärgi;
- 4) kirjutab lühikesi tekste õpitut temaatika piires;
- 5) tuleb teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades toime õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga;
- 6) teadvustab eakohaselt õpitava maa ning oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 7) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 8) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 9) kasutab võõrkeelseid teatmeallikaid vajaliku info otsimiseks;
- 10) seab endale õpieesmärged ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi.

Keeleoskuse tase 9.klassi lõpuks (vt punkt 4 - Keeleoskustasemed A 1.1- A 2.2):

Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
B 1.2	B 1.2	B 1.1	B 1.2

3.5.2. Õppesisu

II kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

- 1) „Mina ja teised“ – iseloom, välimus, enesetunne ja tervis, suhted sõpradega ning lähikondsetega, ühised tegevused, viisakas käitumine, hovid ja tegevused vabal ajal;
- 2) „Kodu ja lähiümbrus“ – kodu ja koduümbrus, sugulased; pereliikmete ametid; igapäevased kodused tööd ja tegemised, tervislik toitumine, söögikultuur, lemmikloomad;

- 3) „Kodukoht Eesti“ – Eesti asukoht, sümboolika ning tähtpäevad; linn ja maa, Eesti loodus, ilm; käitumine looduses, keskkond ja looduskaitse, taaskasutus;
- 4) „Riigid ja nende kultuur“ – õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika, tähtpäevad ja kombed, mõningad tuntumad sündmused ja saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast, saksa köök, eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad, Eesti naaberriigid;
- 5) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ – kodused toimingud, söögikorrad, hügieeniharjumused; turvaline liiklemine, tee küsimine ja juhatamine; poes käik, arsti juures käimine; kool ja klass, koolipäev, õppeained, raamatud, lugemine ja lugemisharjumused, ametid;
- 6) „Vaba aeg“ – huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid, reisimine ja reisi ettevalmistamine;
- 7) „Meedia“ – televisioon, raadio ja internet, uudised, reklaam, telekavad, suhtlusportaalid, internetikeskkond ja selle turvalisus, suhtlemine internetist;
- 8) „Tulevik ja tulevikuplaanid. Tulevik ja tehnika“ – elukutsevalik, ameti õppimine, ametikoolid, horoskoobid, ebausk ja ennustamine, arvuti ja nutiseadmed, kasutusjuhendid.

3.5.3. Õppetegevused

III kooliastmes on õpilane võimeline võõrkeeles lihtsamal tasandil suhtlema, suulise keelekasutuse kõrval oskab koostada lihtsamaid võõrkeelseid tekste. Tekstide lugemisel keskendutakse korrektsele hääldusele ja teksti sisu mõistmisele. Teksti sisust arusaamist kontrollitakse küsimuste esitamiste ja/või valikvastustega harjutuste ning ülesannetega. Suulise suhtlemisioskuse arendamine jätkub rühmatööde, dialoogide, rollimängude ja lühinäidenditega. Kirjalikud ülesanded põhinevad õpilase loominguilisel eneseväljendusoskusel. Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu teiste kultuuride tundmaõppimisele ning kõrvutamisele oma kultuuriga. Õpilasi harjutatakse kasutama sõnaraamatuid.

Osaoskuste arendamiseks sobivad:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- 3) ülesande täitmine kuuldu ja loetu põhjal (nt tabeli täitmine, joonise täiendamine);
- 4) eri liiki etteütlused;
- 5) mudelkirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, lühikesed kirjad);
- 6) järjestusülesanded (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks);
- 7) eakohased projektitööd;
- 8) lühiettekanded (nt projektitööde kokkuvõtted, huvialade tutvustamine);
- 9) rollimängud ja lühinäendid;
- 10) õppesõnastike kasutamine;

11) digitaliseeritud õppematerjalide kasutamine.

3.5.5. Hindamine

III kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Sõnalises hinnangus rõhutatakse eelkõige seda, mida õpilane on hästi teinud. Töid, mis sisaldavad kõiki osaoskusi, tehakse üks kord veerandi jooksul (neli korda õppeaastas). Õpilane õpib koostöös kaaslaste ja õpetajaga seadma endale õpieesmärke ning andma hinnangut oma teadmiste ja oskustele. Iga ulatuslikuma teema lõppedes kontrollitakse teemaga seotud sõnavara, oskuste ning keeleliste struktuuride omandamist. Omandatud teadmiste kontroll toimub nii traditsioonilises kontrolltöö-, kui ka mõnes muus vormis (dialoog, sõnade töö, esitus, rühmatöö, luuletus, ristsõna jms).

3.5.6. Lõiming

Võõrkeelte ainekavad arvestavad teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele, maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Võõrkeele õppes kasutatakse materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane omandab teistes õppeainetes, andes õpilasele keelevahendid erinevate valdkondadega seonduvate teemade käsitlemiseks. Võõrkeele oskus võimaldab muuhulgas õppijale ligipääsu lisateabeallikaile (teatmeteostele, võõrkeelsele kirjandusele, internetile jms), toetades sel moel materjali otsimist mõne teise õppeaine jaoks.

Saksa keele õppes toimub lõiming eeskätt **eesti keele, muusika, kunsti, usuõpetuse, loodusõpetuse ja matemaatika** ainevaldkondadega. Õpilane saab aimu eesti ja saksa keele erinevustest, õppides seeläbi ka oma emakeelt paremini mõistma, arendades kirjalikku- ja suulist eneseväljendusoskust ning luues tekste. Lõimumine muusikaõppega toimub lihtsamate saksakeelsete laulude õppimise kaudu. Kunstiga lõimumine toimub vahetute kunstielamuste kaudu (kino, teater, kontserdid, muusikaüritused, näitused). Õpilasi suunatakse märkama ja väärtustama erinevaid kultuuritraditsioone ning maailmakultuuri mitmekesisust. Mitmed kirikukoraalid ja luterlikud algtekstid on usuõpetuses paremini mõistetavad läbi saksa keele oskuse. Loodusõpetuse ainevaldkonnaga toimub lõimumine seeläbi, et õpilane oskab kirjeldada Saksamaa loodust, teab levinumaid looma-, linnu- ja taimeliike, kasutades selleks juba varem loodusõpetuses omandatud teadmiste abi. Tunneb Euroopa ja maailma riikide nimetusi ja oskab neid kaardil ka määrata. Teab keskkonna kaitse põhitõdesid, väärtustab looduslikku mitmekesisust ning tunneb säästvat eluviisi. Matemaatikaga lõimimine toimub läbi sümbolite, graafikute ja diagrammide mõistmise ning tõlgendamise kaudu.

3.5.7. 7.klassi õpitulemused

7.klassi lõpetaja:

- 1) mõistab õpitud teemade piires olulist informatsiooni välja tuua;
- 2) saab aru teksti sisust ja oskab vastata tekstiga seotud küsimustele;
- 3) oskab õpitud sõnavara piires koostada lühitekste ja erinevat liiki lühisõnumeid;
- 4) oskab vestelda oma lähiümbrusest, külastatud riigist, oma hobidest ja vaba-aja tegevustest, rääkida söömisharjumustest;
- 5) on omandanud põhjalikumad teadmised antud riigi geograafiast, kultuurist ja traditsioonidest (sh tähtpäevad);
- 6) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja strateegiaid;
- 7) oskab õpetaja juhendamisel töötada iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) oskab õpetaja abiga seada endale õpieesmärke ning hinnata oma saavutusi.

3.5.8. Õppetegevused

Õppetegevus toimub iseseisvamalt kui teises kooliastmes. Õpilane hakkab teadlikumalt oma õpioskusi arendama: valib ja kasutab talle sobivaid õpistrateegiaid, ehki vajab veel õpetaja suunamist. Õpioskusi arendatakse õpilasi aktiivselt tegevuste kavandamisse kaasates. Oluline on, et õpilased ise saaksid teha valikuid (näiteks teemade, töömeetodite ja tööloppetulemuste esitamise viis), anda hinnanguid ja võtta vastutust. Õppijad suunatakse tunnis õpitut loominguliselt rakendama ja kasutama oma keeleteadmisi uutes analoogsetes suhtlussituatsioonides.

Jätkub põhisojavara laiendamine õppesisu, õpetaja korralduste ja tööülesannete kaudu. Õpetaja suunamisel tutvub õpilane õpitavas keeles ilmunud eakohase lugemisvaraga. Tekstidest arusaamise õpetamiseks ja kontrollimiseks kasutatakse mitmekesiseid eakohaseid töövõtteid (nt ennustav lugemine/kuulamine; lühi-, valik- ja õige/vale vastustega küsimused). Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga paaris- ja rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega igapäevaste praktiliste situatsioonide ja õppija isiklike kogemuste teemal. Õpilased õpivad esitlema paaris- või rühmatöö tulemusi etteantud näidistele toetudes, kasutades õpitud väljendeid. Suhtlus töörühmas toimub valdavalt sihtkeeles. Kirjutamisoskuse arendamisel kasutatakse sõnamänge, mudelkirjutamist, järjestusülesandeid (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks) jmt. Pööratakse tähelepanu korrektsele lauseehitusele, tekstid on lühikesed ja kirjeldavad. Jätkuvalt pööratakse tähelepanu õpitud grammatikavormide korrektsele kasutamisele kirjalikes tekstides ja vormistamisele. Õpetaja suunab õpilasi järjekindlalt kasutama eakohaseid sõnastikke nii sõna tähenduse, kui ka õigekirja kontrollimiseks. Õpetaja juhendamisel õpitakse püstitama lähemaid ja kaugemaid realistlikke eesmärgi, nt õpilase individuaalne eesmärk osaoskuste arendamisel või teemasisene eesmärk. Enesehindamisoskuse arendamisel kasutatakse erinevaid töövõtteid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused), mis suunavad õpilasi oma ja teiste tööd analüüsima. Üldpädevuste kujundamine toimub õpetaja suunamisel läbi klassi tööreeglite, rühmatööde, rollimängude, teemade ja erinevate tööülesannete nii klassiruumis kui ka väljaspool selleks, et õpilane õpiks nägema oma rolli kollektiivis ja mõistma oma vastutust talle antud ülesandes.

Sotsiaalne- ja kodanikupädevus pädevus annab võimaluse ennast võõrkeeltes edukalt teostada. Erinevates igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on lisaks sobivate keelendite valikule vaja teada õpitava võõrkeelt kõnelevate maade kultuuritausta, sellest tulenevaid käitumisreegleid ning ühiskonnas kehtivaid tavasid.

Toomkoolis kujundatakse suhtluspädevust integreeritult keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise- ja tekstiloomise oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes. Keeleõppes on oluline eelkõige keele kasutamise oskus. Keeleline korrektsus kujuneb õppijal pikaajalise töö tulemusena. Olulisel kohal on enesemääratlusoskus, mis areneb võõrkeeles käsitletavate teemade kaudu läbi dialoogide, rollimängude ja lühinäidendite.

3.5.9. Õppesisu

Käsitletavat teemad:

- 1) „Mina ja teised“ – võimed, tugevused ja nõrkused: mida oskan teha, milles olen nõrk, mida vaja arendada; sõprussuhted ja sallivus; kultuurispetsiifilised käitumismaneerid ja oskus nendega arvestada; tulevikuplaanid.
- 2) „Kodu ja lähiümbrus“ – sündmuste ja tähtpäevade tähistamine perekonnas ja kodukohas; kodukoha vaatamisväärsuste tutvustamine. Minu elukeskkond. Suhted lähikondsetega ja probleemid ja nende lahendamine.
- 3) „Kodukoht Eestis“ – loodusrikkused (mets, loomad, vesi, puhas õhk jmt) ja nende hoidmine linnas ja maal; linna- ja maaelu võrdlus; keskkond ja keskkonnakaitse, prügi liigid, taaskasutamise võimalused jne.

4) „Riigid ja nende kultuur“ – õpitava keelega seotud kultuuriruumi kuuluvate riikide lühituvustus (pealinnad, rahvad, keeled, eripära jne); teiste maailmas tuntumate riikide nimed, rahvad ja keeled, mida nad räägivad. Välismaalased Saksamaal. Saksamaa ajalugu: taasühinemine ja teine maailmasõda.

5) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ – erinevad tervislikku eluviisi tagavad tegevused (sport, puhkus, reisid jne), tervislikud toitumisharjumused; sisseostud ja suhtlemine teeninduses (kauplus, turg, hotell, postkontor, rongi- ja bussijaam); erinevate turvalisust tagavate käskude ja keeldude mõistmine (liiklus, loodus, linnakeskkond jne); erinevate ametite ja nendega seonduvate töökohtadega seotud sõnavara, edasiõppe võimalused.

6) „Vaba aeg“ – spordialad, kirjanduse-, kunsti- ja muusikaliigid; eri kultuuride eripära ja koosseksisteerimise mõistmine; meediavahendid (ajakirjandus, raadio, televisioon, internet) ja nende eakohased kasutamisevõimalused, meediavahenditest saadav kasu ja võimalikud ohud. Läbivad teemad:

Elukestev õpe, karjääri planeerimine, keskkond ja jätkusuutlik areng, väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet, kodanikualgatus ja ettevõtlikus, tervis ja ohutus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon.

3.5.10. Hindamine

7.klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult, õpilane saab tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. 7.klassis hinnatakse tööprotsessi ning õpilase panustamist (vastavalt kooli hindamisjuhendile ja klassis kokkulepitule), seejuures pööratakse tagasiside andmisel tähelepanu eelkõige sellele, mida õpilane on hästi teinud. Ülesande eesmärgist lähtudes hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (näiteks sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust).

3.5.11. 8.klassi õpitulemused:

8.klassi lõpetaja:

1) suudab õpitud temaatika piires jälgida mõttevahetusi, saab aru tavapärastest käibefraasidest ja igapäevaelu puudutavatest lausetest;
2) oskab kirjeldada igapäevategevustega seotud kogemusi ja sündmusi ning oskab põhjendada ja selgitada oma arvamust;

3) saab aru teksti mõttest ja oskab tekstist üles leida olulist teavet;

4) oskab kirjutada lühikesi tekste õpitud temaatika piires;

5) tuleb toime igapäevastes suhtlusolukordades;

6) tunneb õpitava maa ja oma kultuuri sarnasusi ja erinevusi, oskab neid kriitiliselt hinnata;

7) õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskuseid ja strateegiaid;

8) oskab õpetaja juhendamisel töötada iseseisvalt, paaris ja rühmas;

9) seab endale õpetaja abiga õpieesmärgid ning hindab oma saavutusi koostöös kaaslaste ja õpetajaga

3.5.12. Õppetegevused

Õpilane oskab õppetöös teadlikult õppioskusi rakendada. Kasutab talle sobivaid õpistrateegiaid ja oskab planeerida õppimiseks kuluvat aega. Oskab teha valikuid töö meetodite- ja töö lõpptulemuste suhtes. Õppijat suunatakse jätkuvalt tunnis õpitut loominguiliselt rakendama ja kasutama oma keeleteadmisi uutes analoogsetes suhtlussituatsioonides. Õpilased oskavad töötada nii paaris-, rühmas- kui ka individuaalselt. Õpilane oskab iseseisvalt kasutada sõnastikke ja muid teatmeteoseid ja on omandanud kõige olulisemad võõrkeele õppeks vajalikud strateegiad. Õpilane teadvustab iseseisva töö olulisust võõrkeele õppimisel, oskab oma töid ja tegemisi eakohaselt eesmärgistada ning eesmärkide täideviimiseks vajalikke tegevusi planeerida.

3.5.13. Õppesisu

Käsitletavad teemad:

- 1) „Mina ja teised“ – võimed, tugevused ja nõrkused: mida oskan teha, milles olen nõrk, mida vaja arendada (sama kaaslaste kohta); sõprus ja armastussuhted, sallivus; kultuurispetsiifilised käitumismaneerid ja-reeglid ning oskus nendega arvestada. Tulevikuplaanid.
- 2) „Kodu ja lähiümbrus“ – sündmuste ja tähtpäevade tähistamine perekonnas ja kodukohas; kodukoha vaatamisväärsuste tutvustamine. Minu elukeskkond. Suhted lähikondsetega ja probleemid ja nende lahendamine.
- 3) „Kodukoht Eesti“ – loodusrikkused (mets, loomad, vesi, puhas õhk jmt) ja nende hoidmine linnas ja maal; linna- ja maaelu võrdlus; keskkond ja keskkonnakaitse, prügi liigid, taaskasutamise võimalused jne.
- 4) „Riigid ja nende kultuur“ – õpitava keelega seotud kultuuriruumi kuuluvate riikide laiapõhjalisem ülevaade (ajalugu, kultuur, traditsioonid, kombed, tähtpäevad jne). Välismaalased Saksamaal. Saksamaa ajalugu: taasühinemine ja teine maailmasõda.
- 5) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ – erinevad tervislikku eluviisi tagavad tegevused (sport, puhkus, reisid jne), tervislikud toitumisharjumused; sisseostud ja suhtlemine teeninduses (kauplus, turg, hotell, postkontor, rongi- ja bussijaam); erinevate turvalisust tagavate käskude ja keeldude mõistmine (liiklus, loodus, linnakeskkond jne); erinevate ametite ja nendega seonduvate töökohtadega seotud sõnavara. Edasiõppe võimalused.
- 6) „Vaba aeg“ – spordialad, kirjanduse-, kunsti- ja muusikaliigid; eri kultuuride eripära ja koosseksisteerimise võimalused ja nende mõistmine; meediavahendid (ajakirjandus, raadio, televisioon, internet) ja nende kasutamisevõimalused, meediavahenditest saadav kasu ja võimalikud ohud.

Läbivad teemad:

Elukestev õpe, karjääri planeerimine, keskkond ja jätkusuutlik areng, väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet, kodanikualgatus ja ettevõtlikus, tervis ja ohutus, teabekeskkond, tehnoloogia ja innovatsioon.

3.5.14. Hindamine

Hindamine on õppeprotsessi loomulik osa. 8.klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult, õpilane saab tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. 8.klassis hinnatakse tööprotsessi ning õpilase panustamist (vastavalt kooli hindamisjuhendile ja klassis kokkulepitule), seejuures pööratakse tagasiside andmisel tähelepanu eelkõige sellele, mida õpilane on hästi teinud. Ülesande eesmärgist lähtudes hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (näiteks sisu, ülesehitust, sõnavara,

kõne ladusust, grammatika õigsust). Mahukaid töid ei tehta rohkem kui kord õppeveerandi jooksul. Õpilasel peab olema võimalus selgusele jõuda oma keeleoskuse tasemes.

3.5.15. 9.klassi õpitulemused

9.klassi lõpetaja:

- 1) mõistab endale tuttavalt teemal kõike olulist;
- 2) oskab kirjeldada vahetuid kogemusi, asetleidnud sündmusi, oma unistusi ja eesmärgi ning põhjendada oma seisukohti;
- 3) oskab koostada teksti endale tuttavalt teemal, kasutades õpitud sõnavara;
- 4) oskab suhelda igapäevastel teemadel;
- 5) tunneb õpitavat keelt kõnelevate riikide kultuuritavasid ja käitumisnorme;
- 6) loeb võõrkeelset eakohast kirjandust ja vaatab võõrkeelseid filme, jälgib uudiseid õpitavas keeles;
- 7) kasutab võõrkeelseid teatmeallikaid (sõnaraamatud ja internet);
- 8) oskab koostada ja esitada ettekannet läbitud/valitud teema kohta;
- 9) töötab iseseisvalt paaris ja rühmas; oskab seada endale õpieesmärgi, hinnata oma nõrku ja tugevaid külgi ning saavutusi;

3.5.16. Õppetegevused

Õpilane oskab õppetöös teadlikult õppioskusi rakendada. Kasutab talle sobivaid õpistrateegiaid ja oskab planeerida õppimiseks kuluvat aega. Oskab teha valikuid töömeetodite- ja töö lõpptulemuste suhtes. Õppijat suunatakse jätkuvalt tunnis õpitut loominguliselt rakendama ja kasutama oma keeleteadmisi uutes analoogsetes suhtlussituatsioonides. Õpilased oskavad töötada nii paaris-, rühmas- kui ka individuaalselt. Õpilane oskab iseseisvalt kasutada sõnastikke ja muid teatmeteoseid ja on omandanud kõige olulisemad võõrkeele õppeks vajalikud strateegiad. Õpilane teadvustab iseseisva töö olulisust võõrkeele õppimisel, oskab oma töid ja tegemisi eakohaselt eesmärgistada ning eesmärkide täideviimiseks vajalikke tegevusi planeerida.

3.5.17. Õppesisu

Käsitletavad teemad:

- 1) „Mina ja teised“ – võimed, tugevused ja nõrkused: mida oskan teha, milles olen nõrk, mida vaja arendada (sama kaaslaste kohta); sõprus ja armastussuhted, sallivus; kultuurispetsiifilised käitumismaneerid ja reeglid ning oskus nendega arvestada. Tulevikuplaanid.
- 2) „Kodu ja lähiümbrus“ – sündmuste ja tähtpäevade tähistamine perekonnas ja kodukohas; kodukoha vaatamisväärsuste tutvustamine. Minu elukeskkond. Suhted lähikondsetega ja probleemid ja nende lahendamine.
- 3) „Kodukoht Eesti“ – loodusrikkused (mets, loomad, vesi, puhas õhk jmt) ja nende hoidmine linnas ja maal; linna- ja maaelu võrdlus; keskkond ja keskkonnakaitse, prügi liigid, taaskasutamise võimalused jne.
- 4) „Riigid ja nende kultuur“ – õpitava keelega seotud kultuuriruumi kuuluvate riikide laiapõhjalisem ülevaade (ajalugu, kultuur, traditsioonid, kombed, tähtpäevad jne). Välismaalased Saksamaal. Saksamaa ajalugu: taasühinemine ja teine maailmasõda.
- 5) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ – erinevad tervislikku eluviisi tagavad tegevused (sport, puhkus, reisid jne), tervislikud toitumisharjumused; sisseostud ja suhtlemine teeninduses (kauplus, turg, hotell, postkontor, rongi- ja bussijaam); erinevate turvalisust tagavate käskude ja keeldude mõistmine (liiklus, loodus, linnakeskkond jne); erinevate ametite ja nendega

seonduvate töökohtadega seotud sõnavara. Edasiõppe võimalused. Leiutamine ja leiutiste ajalugu.

6) „Vaba aeg“ – spordialad, kirjanduse-, kunsti- ja muusikaliigid; eri kultuuride eripära ja koosseksisteerimise võimalused ja nende mõistmine; meediavahendid (ajakirjandus, raadio, televisioon, internet) ja nende kasutamisevõimalused, meediavahenditest saadav kasu ja võimalikud ohud.

Läbivad teemad:

Elukestev õpe, karjääri planeerimine, keskkond ja jätkusuutlik areng, väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet, kodanikualgatus ja ettevõtlikus, tervis ja ohutus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon.

3.5.16. Hindamine

Hindamine on õppeprotsessi loomulik osa. 9.klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult, õpilane saab tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. 9.klassis hinnatakse tööprotsessi ning õpilase panustamist (vastavalt kooli hindamisjuhendile ja klassis kokkulepitule), seejuures pööratakse tagasiside andmisel tähelepanu eelkõige sellele, mida õpilane on hästi teinud. Ülesande eesmärgist lähtudes hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (näiteks sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust). Mahukaid töid ei tehta rohkem kui kord õppeveerandi jooksul. Õpilasel peab olema võimalus selgusele jõuda oma keeleoskuse tasemes.

4. Keeleoskustasemed A 1.1–B 2.2

	kuulamine	lugemine	rääkimine	kirjutamine	grammatika korrektsus
A 1.1	Tunneb väga aeglaselt ja selgelt sõnu, fraasid; arusaamist toetab pildimaterjal. Reageerib pöördumistele adekvaatselt (nt tervitused, tööjuhised). Tunneb rahvusvaheliselt kasutatavaid lähedase hääldusega sõnu (nt film, takso, kohv).	Tunneb õpitava keele tähemärke. Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad (sh rahvusvaheliselt kasutatavad) ja fraasid. Loeb sõnu, fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses; arusaamist võib toetada pildimaterjal.	Oskab vastata väga lihtsatele küsimustele ning esitada samalaadseid küsimusi õpitud sõnavara ja lausemallide piires. Vajab vestluskaaslase abi, võib toetuda emakeelele ja žestidele.	Tunneb õpitava keele kirjatähti, valdab kirjutamist, oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ärakiri). Oskab kirjutada isikuandmeid (nt vihiku peale). Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel.	Kasutab üksikuid äraõpitatud tarindeid ja lausemalle, kuid neiski tuleb ette viga.
A 1.2	Saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest	Loeb lühikesi lihtsaid tekste (nt ürituste kavad, meilid, kuulutused, sildid, teeviidad, teated	Oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust. Saab hakkama õpitud sõnavara ja	Oskab lühidalt kirjutada iseendast ja teisest inimesest. Oskab täita lihtsat küsimustikku.	Kasutab üksikuid äraõpitatud tarindeid ja lausemalle, kuid neiski

dialogidest. Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ning pöördumisi. Vajab kordamist, osutamist, piltlikustamist vms.	küsimustikud, sõnumid) ja leiab neist vajaliku faktiinfo. Saab aru lihtsatest kirjalikest tööjuhistest. Lugemise tempo on aeglane, teksti mõistmiseks võib vaja minna korduvat lugemist. Tekstist arusaamiseks oskab kasutada õpiku sõnastikku.	lausemallide piires lihtsate dialogidega; vajab vestluskaaslase abi. Häälalusvead võivad põhjustada arusaamatusi. Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.	Tunneb õpitud sõnavara õigekirja. Kasutab lause alguses suurtähte ja lause lõpus õiget kirjavahemärki.	tuleb ette vigu.
--	---	--	--	------------------

	kuulamine	lugemine	rääkimine	kirjutamine	grammatika korrektsus
A 2.1	Mõistab lihtsaid vestlusi ning lühikeste jutustuste, teadete ja sõnumite sisu, kui need on tuttavatel teemal, seotud igapäeva teemadega, esitatud aeglaselt ja selgelt. Vajab kordamist ja selget hääldust.	Loeb üldkasutatava sõnavaraga lühikesi tavatekste, leiab tekstis sisalduvat infot ja saab aru teksti mõttest. Lugemise tempo on aeglane. Teksti mõistmiseks oskab kasutada koolisõnastikku.	Oskab lühidalt kirjeldada lähiümbrust, igapäevaseid toiminguid ja inimesi. Kasutab põhisõnavara ja käibefraase, lihtsamaid grammatilisi konstruktsioone ja lausemalle. Suudab alustada ja lõpetada lühivestlust. Kõne on takerdunud, esineb hääldusvigu.	Koostab õpitud sõnavara piires lähiümbruse ja inimeste kirjeldusi. Kirjutab lihtsamaid teateid igapäevaeluga seotud tegevustest (nt postkaart, kutse); koostab lühisõnumeid. Oskab kasutada sidesõnu ja, ning jt. Oskab näidise järgi koostada lühikesi tekste, abivahendina kasutab õpiku- või koolisõnastikku.	Kasutab küll õigesti mõningaid lihtsaid tarindeid, kuid teeb sageli vigu grammatika põhivaras (nt ajab segi ajavormid; siiski on enamasti selge, mida ta väljendada tahab).
A 2.2	Suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot. Saab aru olmesfääris kuulnud üldkeelse suhtluse sisust, vajab sageli	Loeb lihtsamaid tavatekste (reklaamid, menüüd) tuttavatel teemadel ja saab aru sisust. Suudab mõnikord aimata sõnade tähendust konteksti toel.	Oskab rääkida oma huvidest. Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega. Oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi. Suudab alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tuttavatel teemal, kuid võib vajada abi. Kasutab õpitud põhisõnavara ja lausemalle	Oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukest ümbritsevast. Koostab lihtsaid isiklikke kirju. Kasutab sidesõnu aga, sest, et jt. Rakendab õpitud õigekirjareegleid (nt algustähe ortograafia, kirjavahemärgid).	Kasutab küll õigesti mõningaid lihtsaid tarindeid, kuid teeb sageli vigu grammatika põhivaras (nt ajab segi ajavormid; siiski on enamasti selge, mida ta

	kuuldu täpsustamist.		valdavalt õigesti; spontaanses kõnes on vigu. Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.		väljendada tahab.
--	----------------------	--	---	--	-------------------

	kuulamine	lugemine	rääkimine	kirjutamine	grammatika korrektsus
B 1.1	Saab aru vahetus suhtlussituatsioonis kuuldest, kui vestlus on tuttavalt igapäevaeluga seotud teemal. Mõistab tele- ja raadiosaadete ning filmide sisu, kui teema on tuttav ja pakub huvi ning pilt toetab heliteksti. Saab aru loomuliku tempoga kõnest, kui hääldus on selge ja tuttav.	Loeb ja mõistab mõneleheküljelisi lihtsa sõnastusega faktipõhiseid tekste (nt kirjad, veebiväljaanded, infovoldikud, kasutusjuhendid). Mõistab jutustavat laadi teksti põhiideed ning suudab jälgida sündmuste arengut. Suudab leida vajalikku infot teatmeteostest ja internetist. Oskab kasutada kakskeelseid tõlkesõnastikke.	Oskab lihtsate seostatud lausetega rääkida oma kogemustest ja kavatsustest. Suudab lühidalt põhjendada oma seisukohti. On võimeline ühinema vestlusega ja avaldama arvamust, kui kõneaine on tuttav. Kasutab õpitud väljendeid ja lausemalle õigesti; spontaanses kõnes esineb vigu. Hääldus on selge ja kõne ladus, kuid suhtlust võib häirida ebaõige intonatsioon.	Oskab kirjutada õpitud teemadel lühikesi jutustavat laadi tekste, milles väljendab oma tundeid, mõtteid ja arvamusi (nt isiklik kiri, e-kiri, blogi). Koostab erinevaid tarbetekste (nt teadaanne, kuulutus). Suhtleb online- vestluses (nt MSN). Oskab kasutada piiratud hulgal teksti sidumise võtteid (sidesõnad, asesõnaline kordus).	Oskab üsna õigesti kasutada tüüpkeelendeid ja moodustusmalle. Kasutab tuttavat olukorras grammatiliselt üsna õiget keelt, ehkki on märgata emakeele mõju. Tuleb ette vigu, kuid need ei takista mõistmist.
B 1.2	Saab kuuldest aru, taipab nii peamist sõnumit kui ka üksikasju, kui räägitakse üldlevinud teemadel (nt uudistes, spordireportaažides, intervjuudes, ettekannetes, loengutes) ning kõne on selge ja üldkeelne.	Loeb ja mõistab mõneleheküljelisi selge arutluskäiguga tekste erinevatel teemadel (nt noortele mõeldud meediatekstd, mugandatud ilukirjandustekstid). Suudab leida vajalikku infot pikemast arutlevast laadi tekstist.	Oskab edasi anda raamatu, filmi, etenduse jms sisu ning kirjeldada oma muljeid. Tuleb enamasti toime vähem tüüpilistes suhtlusolukordades. Kasutab põhisõnavara ja sagedamini esinevaid väljendeid õigesti; keerukamate	Oskab koostada eri allikatest pärineva info põhjal kokkuvõtte (nt lühiülevaade sündmustest, isikutest). Üksikasju, kui räägitakse üldlevinud teemadel (nt uudistes, spordireportaažides, intervjuudes,	Oskab üsna õigesti kasutada tüüpkeelendeid ja moodustusmalle. Kasutab tuttavat olukorras grammatiliselt üsna õiget keelt, ehkki on märgata emakeele mõju. Tuleb ette vigu,

		Kogub teemakohast infot mitmest tekstist. Kasutab erinevaid lugemisstrateegiaid (nt üldlugemine, valiklugemine). Tekstides esitatud detailid ja nüansid võivad jääda selgusetuks.	lausestruktuuride kasutamisel tuleb ette vigu. Väljendab ennast üsna vabalt, vajaduse korral küsib abi. Häälusus on selge, intonatsiooni- ja rõhuvead ei häiri suhtlust.	ettekannetes, loengutes) ning kõne on selge ja üldkeelne. Oskab kirjeldada tegelikku või kujuteldavat sündmust. Oskab isiklikus kirjas vahendada kogemusi, tundeid ja sündmusi. Oskab kirjutada õpitud teemal oma arvamust väljendava lühikirjandi.	kuid need ei takista mõistmist.
	kuulamine	lugemine	rääkimine	kirjutamine	grammatika korrektsus
B 2.1	Saab aru nii elavast suulisest kõnest kui ka helisalvestistest konkreetsetel ja abstraktsetel teemadel, kui kuuldu on üldkeelne ja suhtlejaid on rohkem kui kaks. Saab aru loomuliku tempoga kõnest.	Loeb ja mõistab mitmeleheküljelisi tekste (nt artiklid, ülevaated, juhendid, teatme- ja ilukirjandus), mis sisaldavad faktiinfot, arvamusi ja hoiakuid. Loeb lususalt, lugemissõnavara on ulatuslik, kuid raskusi võib olla idioomide mõistmisega. Oskab kasutada ükskeelset seletavat sõnaraamatut.	Esitab selgeid üksikasjalikke kirjeldusi üldhuvitavatel teemadel. Oskab põhjendada ja kaitsta oma seisukohti. Oskab osaleda arutelus ja kõnevooru üle võtta. Kasutab mitmekesisest sõnavara ja väljendeid. Kasutab keerukamaid lausestruktuure, kuid neis võib esineda vigu. Kõne tempo on ka pikemate kõnelõikude puhul üsna ühtlane; sõna- ja vormivalikuga seotud pause on vähe ning need ei	Kirjutab seotud tekste konkreetsetel ja üldisematel teemadel (nt seletuskiri, uudis, kommentaar). Põhjendab oma seisukohti ja eesmäärke. Oskab kirjutada kirju, mis on seotud õpingute või tööga. Eristab isikliku ja ametliku kirja stiili. Oskab korduste vältimiseks väljendust varieerida (nt sünonüümid). Võib esineda ebatäpsusi lausestuses, eriti kui teema on võõras, kuid need	Valdab grammatikat küllaltki hästi. Ei tee vääritlemist põhjustavaid vigu. Aeg- ajalt ettetulevaid väärtusi, juhuslikke vigu ning lauseehituse lapsusi suudab enamasti ise parandada.

			sega suhtlust. Intonatsioon on enamasti loomulik.	ei sega kirjutatu mõistmist.	
B 2.2	Suudab jälgida abstraktset teemakäsitlust (nt vestlus, loeng, ettekanne) ja saab aru keeruka sisuga mõttevahetusest (nt väitlus), milles kõnelejad väljendavad erinevaid seisukohti. Mõistmist võivad takistada tugev taustamüra, keelenaljad, idioomid ja keerukad tarindid.	Suudab lugeda pikki ja keerukaid, sh abstraktseid tekste, leiab neist asjakohase teabe (valiklugemine) ning oskab selle põhjal teha üldistusi teksti mõtte ja autori arvamuse kohta. Loeb iseseisvalt, kohandades lugemise viisi ja kiirust sõltuvalt tekstist ja lugemise eesmärgist. Raskusi võib olla idioomide ja kultuurisidusate vihjete mõistmisega.	Väljendab ennast selgelt, suudab esineda pikemate monoloogidega. Suhtleb erinevatel teemadel, oskab vestlust juhtida ja anda tagasisidet. On võimeline jälgima oma keelekasutust, vajaduse korral sõnastab öeldu ümber ja suudab parandada enamiku vigadest. Oskab valida sobiva keeleregistri. Kõnerütmis ja – tempos on tunda emakeele mõju.	Oskab kirjutada esseed: arutluskäik on loogiline, tekst sidus ja teemakohane. Oskab refereerida nii kirjalikust kui ka suulisest allikast saadud infot. Kasutab erinevaid keeleregistreid sõltuvalt adressaadist (nt eristades isikliku, poolametliku ja ametliku kirja stiili). Lausesiseseid kirjavahemärke kasutab enamasti reeglipäraselt.	Valdab grammatikat küllaltki hästi. Ei tee vääritimõistmist põhjustavaid vigu. Aeg- ajalt ettetulevaid vääratusi, juhuslikke vigu ning lauseehituse lapsusi suudab enamasti ise parandada.